

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (muutoksenhakujaosto)

13 päivänä lokakuuta 2015*

Muutoksenhaku — Liitännäisvalitus — Henkilöstö — Virkamiehet — Eläkkeet — Kansallisten eläkeoikeuksien siirto — Palvelusvuosien hyvittämis ehdotukset — Toimi, joka ei ole asianomaiselle vastainen — Kanteen tutkimatta jättäminen ensimmäisessä oikeusasteessa — Henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohta — Oikeusvarmuus — Perusteltu luottamus — Yhdenvertainen kohtelu

Asiassa T-104/14 P,

jossa on kyse valituksesta, joka on tehty Euroopan unionin henkilöstötuomioistuimen (täysistunto) 11.12.2013 antamasta tuomiosta Verile ja Gjergji vastaan komissio (F-130/11, Kok. H., EU:F:2013:195) ja jolla vaaditaan tämän tuomion kumoamista,

Euroopan komissio, asiamiehinään J. Currall, G. Gattinara ja D. Martin,

valittajana,

ja jossa muina asianosaisina ovat

Marco Verile, kotipaikka Cadrezzate (Italia),

ja

Anduela Gjergji, kotipaikka Bryssel (Belgia),

edustajinaan aluksi asianajaja D. de Abreu Caldas, asianajaja J.-N. Louis ja asianajaja M. de Abreu Caldas, sittemmin Louis ja asianajaja N. de Montigny,

kantajina ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (muutoksenhakujaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Jaeger sekä tuomarit H. Kanninen ja D. Gratsias (esittelevä tuomari),

kirjaaja: hallintovirkamies L. Grzegorzcyk,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 6.5.2015 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

tuomion

- 1 Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön liitteessä I olevan 9 artiklan nojalla tekemällään valituksella Euroopan komissio vaatii Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen (täysistunto) 11.12.2013 antaman tuomion Verile ja Gjergji v. komissio (F-130/11, Kok. H., EU:F:2013:195; jäljempänä valituksenalainen tuomio) kumoamista; kyseisellä tuomiolla kumottiin 19.5. ja 20.5.2011 tehdyt komission ”päätökset”, jotka oli osoitettu Anduela Gjergjille ja Marco Verilelle.

Tosiseikat, menettely ensimmäisessä oikeusasteessa ja valituksenalainen tuomio

Tosiseikat

- 2 Tosiseikat on esitetty valituksenalaisen tuomion 14-20 kohdassa (Verilen osalta) ja 21-27 kohdassa (Gjergjin osalta).
- 3 Verile pyysi 17.11.2009 niiden eläkeoikeuksien siirtoa, jotka hänelle olivat karttuneet Luxemburgissa ennen hänen tuloaan komission palvelukseen, ja viimeksi mainitun yksiköt antoivat hänelle 5.5.2010 tiedoksi ensimmäisen palvelusvuosien hyvittämis ehdotuksen. Komissio vahvisti Euroopan unionin eläkejärjestelmässä aikaisemman palvelusajan perusteella huomioon otettavien hyvitetävien palvelusvuosien lukumääräksi seitsemän vuotta ja yhdeksän kuukautta. Se totesi lisäksi, että koska pääoman ylijäämää edustavaa summaa ei voida muuttaa palvelusvuosiksi, se maksettaisiin Verilelle.
- 4 Verile hyväksyi edellä tarkoitetun ehdotuksen 7.9.2010, mutta 20.5.2011 hänelle annettiin tiedoksi toinen ehdotus, jolla kumottiin ja korvattiin ensimmäinen. Toisessa ehdotuksessa Euroopan unionin eläkejärjestelmässä aikaisemman palvelusajan perusteella huomioon otettavien hyvitetävien palvelusvuosien lukumäärä oli sama kuin ensimmäisessä, mutta Verilelle maksettava pääoman ylijäämä oli pienempi. Komissio perusteli tätä muutosta sillä, että ensimmäinen ehdotus perustui laskelmaan, joka oli suoritettu Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) liitteessä VIII olevien 11 ja 12 artiklan yleisten täytäntöönpanosäännösten perusteella, jotka oli annettu 28.4.2004 tehdyllä komission päätöksellä K(2004) 1588, joka julkaistiin 9.6.2004 hallinnollisissa tiedotteissa nro 60-2004 (jäljempänä vuoden 2004 yleiset täytäntöönpanosäännökset), ja että uusi laskelma oli tarpeen 3.3.2011 tehdyn, hallinnollisissa tiedotteissa nro 17-2011 28.3.2011 julkaistun päätöksen K(2011) 1278 johdosta; se koskee eläkeoikeuksien siirtoa koskevan henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevien 11 ja 12 artiklan yleisiä täytäntöönpanosäännöksiä (jäljempänä vuoden 2011 yleiset täytäntöönpanosäännökset).
- 5 Verile hyväksyi toisen ehdotuksen, mutta teki tämän jälkeen valituksen, jossa hän vaati nimittävää viranomaista perumaan kyseisen ehdotuksen ja suorittamaan hänen eläkeoikeuksiansa siirron vuoden 2004 yleisten täytäntöönpanosäännösten perustella. Nimittävä viranomainen hylkäsi tämän valituksen 19.8.2011 tekemällään päätöksellä.
- 6 Verilen tavoin Gjergji pyysi 1.7.2009 niiden eläkeoikeuksien siirtoa, jotka hänelle olivat karttuneet Belgiassa ennen hänen tuloaan komission palvelukseen, ja hänelle annettiin tiedoksi ensimmäinen palvelusvuosien hyvittämis ehdotus. Euroopan unionin eläkejärjestelmässä huomioon otettavien hyvitetävien palvelusvuosien lukumääräksi vahvistettiin viisi vuotta, viisi kuukautta ja kaksi päivää ja lisäksi ilmoitettiin Gjergjille siirrettävän pääoman ylijäämänä maksettava summa. Hän hyväksyi tämän ensimmäisen ehdotuksen 7.9.2010, mutta 19.5.2011 hänelle annettiin tiedoksi toinen ehdotus, jolla kumottiin ja korvattiin ensimmäinen ehdotus. Toisessa ehdotuksessa vahvistettiin Euroopan unionin eläkejärjestelmässä huomioon otettavien palvelusvuosien lukumääräksi neljä vuotta, kymmenen kuukautta ja 17 päivää, eikä siinä vahvistettu enää siirrettävän pääoman ylijäämän korvaamista.

- 7 Gjergji hyväksyi tämän toisen ehdotuksen, mutta tämän jälkeen hän teki valituksen. Tämä valitus sisälsi myös henkilöstösääntöjen 90 artiklan 1 kohtaan perustuvan vaatimuksen siitä, että hänelle Belgiassa karttuneet eläkeoikeudet siirretään ensimmäisen ehdotuksen mukaisesti. Sekä valitus että vaatimus hylättiin 22.8.2011 tehdyllä päätöksellä.

Menettely ensimmäisessä oikeusasteessa ja valituksenalainen tuomio

- 8 Verile ja Gjergji nostivat 2.12.2011 virkamiestuomioistuimessa kanteen, joka on rekisteröity viitteellä F-130/11 ja jolla he vaativat komission heille tiedoksi antamien toisten ehdotusten kumoamista ja heidän näistä ehdotuksista tekemiään valituksia koskevien hylkäävien päätösten kumoamista.
- 9 Unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että kyseiset valitusten hylkäämisestä tehdyt päätökset eivät olleet itsenäisiä ja että näin ollen kanteen oli katsottava koskevan ainoastaan heille tiedoksi annettuja jälkimmäisiä ehdotuksia (valituksenalaisen tuomion 32 ja 33 kohta), ja se tutki kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä, jotka komissio oli kiistänyt, ja katsoi, että se oli tutkittava. Valituksenalaisen tuomion 37-55 kohdassa, joka koskee tätä kysymystä, todetaan seuraavaa:

”37 Aivan aluksi on muistutettava, että henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdan mukaisella eläkeoikeuksien siirtojärjestelmällä, joka mahdollistaa koordinoinnin kansallisten järjestelmien ja unionin eläkejärjestelmän välillä, pyritään helpottamaan siirtymistä kansallisista julkisista tai yksityisen sektorin tehtävistä ja myös kansainvälisistä tehtävistä unionin hallinnon tehtäviin ja takaamaan siten unionille mahdollisimman hyvät mahdollisuudet valita palvelukseensa päteviä henkilöitä, joilla on asianmukaista työkokemusta (yhdistetyt asiat C-286/09 ja C-287/09, Ricci, määräys 9.7.2010, 28 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

38 Tässä yhteydessä Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on erityisesti katsonut, että palvelusvuosien hyvittämistä koskevat ehdotukset, jotka on toimitettu virkamiehelle hyväksyttäväksi, ovat ’päätöksiä’, joiden vaikutus on kaksiulotteinen: yhtäältä niillä säilytetään asianomaisen virkamiehen lukuun alkuperäisessä oikeusjärjestyksessä niiden eläkeoikeuksien määrä, joka hänelle on karttunut kansallisessa eläkejärjestelmässä, ja toisaalta taataan unionin oikeusjärjestyksessä tiettyjen lisäedellytysten täytyessä se, että unionin eläkejärjestelmässä otetaan huomioon nämä oikeudet (yhdistetyt asiat T-90/07 P ja T-99/07 P, Belgia ja komissio v. Genette, tuomio 18.12.2008, 91 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

39 Myös virkamiestuomioistuin oli jo katsonut, että palvelusvuosien hyvittämistä koskevat ehdotukset ovat luonteeltaan yksipuolisia toimia, jotka eivät edellytä muita toimenpiteitä toimivaltaiselta toimielimeltä ja jotka ovat asianomaiselle virkamiehelle vastaisia. Päinvastaisessa tapauksessa tällaisia toimia ei olisi mahdollista sellaisinaan riitauttaa tai ne voisivat ainakin olla hallinnollisen valituksen tai kanteen kohteena ainoastaan sellaisen määrittelemättömänä ajankohtana tehtävän myöhemmän päätöksen jälkeen, jonka on tehnyt muu kuin nimittävä viranomainen. Tällä arvioinnilla kuitenkin loukattaisiin virkamiesten oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan ja oikeusvarmuuden vaatimuksia, jotka ovat osa henkilöstösäännöissä säädettyjä määräaikoja koskevia sääntöjä (asia F-17/07, Pouzol v. tilintarkastustuomioistuin, määräys 10.10.2007, 52 ja 53 kohta).

40 Lopuksi tämä oikeuskäytännön suuntaus on myös vahvistettu virkamiestuomioistuimen asiassa F-122/10, Cocchi ja Falcione vastaan komissio 11.12.2012 antamalla tuomiolla (josta on vireillä valitus unionin yleisessä tuomioistuimessa, asia T-103/13 P, 37–39 kohta), jossa virkamiestuomioistuin katsoi, että palvelusvuosien hyvittämistä koskeva ehdotus oli asianomaiselle virkamiehelle vastainen toimi.

- 41 Tämän tuomion 38–40 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä seuraa, että palvelusvuosien hyvittämistä koskeva ehdotus, jonka komission toimivaltaiset yksiköt esittävät virkamiehen hyväksyttäväksi edellä tämän tuomion 35 kohdassa kuvatun monivaiheisen eläkeoikeuksien siirtoa koskevan hallinnollisen menettelyn yhteydessä, on toimielimelle ex lege annetun sidotun harkintavallan nojalla tehty yksipuolinen toimi, joka on irrotettavissa menettelyllisestä kehyksestä, jossa se tapahtuu, sillä se perustuu suoraan yksilölliseen oikeuteen, joka henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdassa nimenomaisesti annetaan virkamiehille ja toimihenkilöille heidän tullessaan unionin palvelukseen.
- 42 Tämän sidotun harkintavallan käyttäminen nimittäin velvoittaa komission laatimaan palvelusvuosien hyvittämistä koskevan ehdotuksen, joka perustuu kaikkiin merkityksellisiin tietoihin, jotka sen on saatava asianomaisilta kansallisilta tai kansainvälisiltä viranomaisilta näiden viimeksi mainittujen ja komission yksiköiden välisen läheisen koordinoinnin ja lojaalin yhteistyön puitteissa. Näin ollen tällaista palvelusvuosien hyvittämistä koskevaa ehdotusta ei voida pitää osoituksena toimielimen yksiköiden 'pelkästä aikomuksesta' antaa tietoja asianomaiselle virkamiehelle odotettaessa hänen hyväksyntäänsä ja sen jälkeen pääoman maksamista, joka mahdollistaa hyvityksen toteuttamisen. Tällainen ehdotus muodostaa päinvastoin toimielimen antaman välttämättömän sitoumuksen suorittaa asianmukaisesti virkamiehen eläkeoikeuksien siirtoa koskevan oikeuden, jota tämä on käyttänyt tehdessään siirtopyynnön, tosiasiallinen täytäntöönpano. Nykyarvoistetun pääoman siirto unionin eläkejärjestelmään muodostaa puolestaan kansallisille tai kansainvälisille viranomaisille kuuluvan erillisen velvollisuuden täytäntöönpanon ja se on välttämätön, jotta eläkeoikeuksien siirtoa unionin eläkejärjestelmään koskeva menettely voidaan kokonaisuudessaan saattaa päätökseen.
- 43 Sidotun harkintavallan käyttö henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdan täytäntöön panemiseksi velvoittaa myös komissiota toimimaan mahdollisimman huolellisesti, jotta henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdan soveltamista pyytänyt virkamies voi antaa hyväksyntänsä palvelusvuosien hyvittämistä koskevaan ehdotukseen kaikista asiaan vaikuttavista seikoista tietoisena sekä henkilöstösääntöjen mukaisessa eläkkeessä huomioon otettavien palvelusvuosien lukumäärän määrittämistä koskevassa laskennassa tarpeellisten osatekijöiden osalta että tämän laskennan yksityiskohtaisten sääntöjen osalta 'siirtopyynnön tekopäivänä', kuten henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdassa täsmennetään, kun siinä säädetään, että toimielin, jonka palveluksessa virkamies on, 'määrittää' yleisissä täytäntöönpanosäännöksissä huomioon otettavan 'palvelusvuosien lukumäärän' ottaen huomioon virkamiehen peruspalkka, ikä ja muuntokurssi siirtopyynnön tekopäivänä.
- 44 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että palvelusvuosien hyvittämistä koskeva ehdotus on eläkeoikeuksiensa siirtämistä hakeneelle virkamiehelle vastainen toimi.
- 45 Tämän päätelmän vahvistavat myös jäljempänä esitettävät toteamukset.
- 46 Ensimmäiseksi vuoden 2011 yleisissä täytäntöönpanosäännöksissä vahvistetaan aikaisempi palvelusvuosien hyvittämistä koskeviin ehdotuksiin sisältyvissä ehdoissa ilmaistu käytäntö, kun niiden 8 artiklassa säädetään tästä lähtien nimenomaisesti, että hyväksyntä, joka virkamiestä pyydetään antamaan palvelusvuosien hyvittämistä koskevaan ehdotukseen, on 'peruuttamaton', kun se on kerran annettu. Virkamiehen kerran antaman hyväksynnän peruuttamattomuus on perusteltua ainoastaan, jos komissio on puolestaan toimittanut asianomaiselle ehdotuksen, jonka sisältö on laskettu ja esitetty kaikella vaaditulla huolellisuudella ja joka sitoo komissiota niin, että se on velvollinen jatkamaan siirtomenettelyä tältä pohjalta siinä tapauksessa, että asianomainen on antanut hyväksyntänsä.

- 47 Toiseksi palvelusvuosien hyvittämistä koskeva ehdotus tehdään lähtökohtaisesti sellaisen laskentamenetelmän perusteella, joka on sama kuin menetelmä, jota sovelletaan sinä ajankohtana, kun unionin eläkejärjestelmä saa kokonaisuudessaan alkuperäisten kansallisten tai kansainvälisten eläkekassojen lopullisesti siirtämän pääoman.
- 48 Ainoa muutos, joka palvelusvuosien hyvittämistä koskevan ehdotuksen ajankohdan ja lopullisesti siirretyn pääoman maksamisen ajankohdan välisenä aikana voidaan tehdä, on kyseessä olevan summan muuttaminen, koska nykyarvoistetun siirrettävän pääoman määrä siirtopyynnön tekopäivänä voi olla erilainen kuin pääoman määrä varsinaisella siirtohetkellä riippuen esimerkiksi muutokurssien vaihteluista. Jopa viimeksi mainitussa tapauksessa, joka lisäksi voi koskea ainoastaan muissa valuutoissa kuin euroissa ilmaistujen pääomien siirtoja, näihin molempiin arvoihin sovellettava laskutapa on sama.
- 49 Kolmanneksi komission väite, jonka mukaan ainoastaan hyvittämistä koskeva päätös, joka on tehty siirretyn pääoman lopullisen maksamisen jälkeen, on asianomaiselle virkamiehelle vastainen toimi, on selvästi eläkeoikeuksien siirtoa koskevan hallinnollisen menettelyn tarkoituksen vastainen. Tämän menettelyn tarkoituksena on nimenomaan mahdollistaa asianomaiselle virkamiehelle sen päätöksen tekeminen kaikista asiaan vaikuttavista seikoista tietoisena ja ennen kuin kaikkia hänen eläkemaksujaan vastaava pääoma siirretään lopullisesti unionin eläkejärjestelmään, kannattaako hänen yhdistää kaikki aikaisemmat eläkeoikeutensa unionin virkamiehenä kartuttamiinsa eläkeoikeuksiin vai päinvastoin säilyttää kyseiset oikeudet kansallisessa oikeusjärjestyksessä (ks. em. asia Belgia ja komissio v. Genette, tuomion 91 kohta). Komission väite nimittäin pakottaisi asianomaisen virkamiehen riitauttamaan tavan, jolla komission yksiköt ovat laskeneet niiden hyvitettävien palvelusvuosien lukumäärän, joihin hänellä on oikeus, vasta sen jälkeen, kun alkuperäiset kansalliset tai kansainväliset eläkekassat ovat lopullisesti siirtäneet pääoman komissiolle, mikä tekisi käytännössä tyhjäksi sen virkamiehelle henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdassa säädetyn oikeuden keskeisen sisällön, jonka mukaan hän voi päättää siirtää eläkeoikeutensa tai säilyttää ne alkuperäisissä kansallisissa tai kansainvälisissä eläkekassoissa.
- 50 Lopuksi ja neljänneksi komission tavoin ei voida väittää, että palvelusvuosien hyvittämistä koskevat ehdotukset ovat ainoastaan valmistelevia toimia sillä perusteella, että henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdassa säädetään, että palvelusvuosien lukumäärä lasketaan 'siirretyn pääoman' perusteella.
- 51 Tältä osin on aluksi muistutettava, että henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdan sanamuodosta ilmenee, että asianomainen toimielin 'määrittää' ensin palvelusvuosien lukumäärän 'yleisissä täytäntöönpanosäännöksissä – ottaen huomioon virkamiehen peruspalkka, ikä ja muutokurssi siirtopyynnön tekopäivänä' ja että se ottaa tämän jälkeen huomioon näin määritetyn palvelusvuosien lukumäärän unionin eläkejärjestelmässä 'siirretyn pääoman' perusteella.
- 52 Tämä sanamuoto vahvistetaan vuoden 2004 yleisten täytäntöönpanosäännösten 7 artiklassa ja vuoden 2011 yleisten täytäntöönpanosäännösten 7 artiklassa. Näiden molempien artiklojen 1 kohdan sanamuodon mukaan nimittäin huomioon otettavien palvelusvuosien lukumäärä lasketaan 'karttuneita oikeuksia edustavan siirrettävän määrän perusteella – vähennettynä määrällä, joka edustaa siirtopyynnön kirjaamispäivän ja varsinaisen siirtopäivän välistä pääoman uudelleenarvostusta'.
- 53 Vuosien 2004 ja 2011 yleisten täytäntöönpanosäännösten 7 artiklan 2 kohdassa sitä vastoin täsmennetään, että huomioon otettavien palvelusvuosien lukumäärä 'lasketaan tämän jälkeen – siirretyn määrän perusteella' saman kohdan ensimmäiseen luetelmakohtaan sisältyvän matemaattisen kaavan mukaisesti.

- 54 Edellä mainituista säännöksistä ilmenee näin ollen, että palvelusvuosien hyvittämistä koskevat ehdotukset lasketaan siirrettävän määrän perusteella pyynnön kirjaamispäivänä, sellaisena kuin toimivaltaiset kansalliset tai kansainväliset viranomaiset ovat sen ilmoittaneet komission yksiköille, vähennettynä tarvittaessa määrällä, joka edustaa siirtopyynnön kirjaamispäivän ja varsinaisen siirtopäivän välistä pääoman uudelleenarvostusta, koska unionin eläkejärjestelmän ei tarvitse maksaa tätä rahallista erotusta.
- 55 Kaikista edellä esitetyistä seikoista seuraa, että toiset palvelusvuosien hyvittämistä koskevat ehdotukset ovat asianomaisille vastaisia toimia ja että kumoamisvaatimukset on siis otettava tutkittavaksi.”
- 10 Tämän jälkeen virkamiestuomioistuin tutki yhdessä ensimmäistä ja toista kanneperustetta, joilla virkamiestuomioistuimen mukaan (valituksenalaisen tuomion 72 kohta) kantajat esittivät pääasiallisesti vuoden 2011 yleisten täytäntöönpanosäännösten 9 artiklan lainvastaisuutta koskevan väitteen siltä osin kuin siinä säädetään vuoden 2011 yleisten täytäntöönpanosäännösten taannehtivasta soveltamisesta 1.1.2009 jälkeen Verilen ja Gjergjin esittämien kaltaisiin eläkeoikeuksien siirtopyyntöihin.
- 11 Virkamiestuomioistuin päätteli, että edellä tarkoitettu lainvastaisuusväite oli perusteltu (valituksenalaisen tuomion 108 kohta) ja että näin ollen Verilelle ja Gjergjille osoitetut ensimmäiset ehdotukset eivät olleet lainvastaisia eikä niitä voida perua, koska vuoden 2004 yleisiä täytäntöönpanosäännöksiä oli sovellettava Verilen ja Gjergjin esittämiin eläkeoikeuksien siirtopyyntöihin (valituksenalaisen tuomion 109 ja 110 kohta). Virkamiestuomioistuin kumosi näin ollen 19.5. ja 20.5.2011 tehdyt komission ”päätökset”, jotka oli osoitettu Gjergjille ja Verilelle.

Menettely unionin yleisessä tuomioistuimessa ja asianosaisten vaatimukset

- 12 Komissio teki käsiteltävänä olevan valituksen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 17.2.2014 toimittamallaan valituskirjelmällä. Verile ja Gjergji toimittivat 5.5.2014 vastineensa.
- 13 Kirjallinen käsittely päätettiin 8.9.2014.
- 14 Verile ja Gjergji esittivät 16.9.2014 päivätyllä kirjeellä 2.5.1991 tehdyn unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 146 artiklaan perustuvan perustellun pyynnön tulla kuulluiksi asian käsittelyn suullisessa vaiheessa.
- 15 Unionin yleinen tuomioistuin (muutoksenhakujaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn. Muutoksenhakujaoston puheenjohtaja päätti asianosaisia kuultuaan 13.4.2015 antamallaan määräyksellä yhdistää nyt käsiteltävän asian ja asian T-103/13 P, komissio v. Cocchi ja Falcione, ja asian T-131/14 P, Teughels v. komissio, suullista käsittelyä ja tuomiota varten.
- 16 Unionin yleisen tuomioistuimen 2.5.1991 tehdyn työjärjestyksen 64 ja 144 artiklan mukaisina prosessinjohtotoimina unionin yleinen tuomioistuin kehotti komissiota vastaamaan kirjallisesti eräisiin kysymyksiin ja toimittamaan tiettyjä asiakirjoja. Kyseisiä pyyntöjä noudatettiin asetetussa määräajassa.
- 17 Asianosaisten lausumat ja vastaukset unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 6.5.2015 pidetyssä istunnossa.
- 18 Unionin yleinen tuomioistuin (muutoksenhakujaosto) määräsi 8.6.2015 antamallaan määräyksellä suullisen menettelyn uudelleen aloittamisesta. Se kehotti suullisen menettelyn prosessinjohtotoimena asianosaisia ottamaan kantaa nyt käsiteltävän asian mahdolliseen erottamiseen asioista T-103/13 P ja T-131/14 P tuomion antamista varten.

- 19 Asiaosaisten tultua kuulluiksi nyt käsiteltävänä oleva asia erotettiin asioista T-103/13 P ja T-131/14 P 7.7.2015 tehdyllä päätöksellä. Unionin yleinen tuomioistuin päätti suullisen menettelyn uudelleen samana päivänä tekemällään päätöksellä.
- 20 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- kumoaa valituksenalaisen tuomion
 - määrää molemmat asianosaiset vastaamaan omista muutoksenhakuun liittyvistä oikeudenkäyntikuluistaan
 - velvoittaa Verilen ja Gjergjin korvamaan asian käsittelystä virkamiestuomioistuimessa syntyneet oikeudenkäyntikulut.
- 21 Verile ja Gjergji vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin
- hylkää valituksen
 - velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Valitus

- 22 Komissio vetoaa valituksensa tueksi neljään valitusperusteeseen. Ensimmäinen valitusperuste koskee asianomaiselle vastaisen toimen käsitteen rikkomista, ja komissio moittii virkamiestuomioistuinta lähinnä siitä, että se on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on ottanut tutkittavaksi Verilen ja Gjergjin kanteen. Toinen valitusperuste koskee sitä, että virkamiestuomioistuin on perustanut valituksenalaisen tuomion viran puolesta esiin tuotuun perusteeseen, jota ei ollut käsitelty kontradiktorisesti. Kolmas valitusperuste koskee henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdan ja virkamiehelle ennen palvelukseen tuloa karttuneiden eläkeoikeuksien siirtoa koskevien säännösten tulkintaa koskevia oikeudellisia virheitä. Lopuksi neljäs valitusperuste koskee oikeudellista virhettä siltä osin kuin virkamiestuomioistuin on katsonut, että Verilen ja Gjergjin oikeudet olivat ”kokonaisuudessaan muodostuneet” vuoden 2011 yleisten täytäntöönpanosäännösten voimaan tullessa.
- 23 Ensimmäiseksi on syytä tutkia ensimmäinen valitusperuste.
- 24 Komissio väittää lähinnä, että virkamiestuomioistuin on oikeudellisen virheen johdosta katsonut, että palvelusvuosien hyvittämis ehdotus, jonka toimitus on osoittanut virkamiehelleen tai toimihenkilölleen henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdan soveltamisen yhteydessä, on tälle vastainen toimi. Sen mukaan tällainen ehdotus on välivaiheen toimenpide, jonka tavoitteena on valmistella sille, jota asia koskee, toisessa järjestelmässä karttuneiden eläkeoikeuksien siirtoa unionin eläkejärjestelmään koskevaa päätöstä. Tästä seuraa sen mukaan, että tällaisen ehdotuksen perumisen sisältävä toimi ei myöskään ole tälle vastainen toimi eikä se voi olla kumoamisvaatimuksen kohteena. Komissio esittää useita argumentteja horjuttaakseen virkamiestuomioistuimen kantansa tueksi esittämät eri näkemykset.
- 25 Verile ja Gjergji kiistävät nämä perustelut. He väittävät, että palvelusvuosien hyvittämis ehdotus on hyvinkin heille vastainen toimi, koska se vastaa kansallisessa oikeudessa ”tarjousta”, joka siitä hetkestä lähtien, kun se on sovellettavan lain mukainen, on peruuttamaton. Heidän mukaansa tällainen ehdotus on ”velvollisuus, joka johtuu virkamiehelle henkilöstösääntöjen perusteella kuuluvan oikeuden täytäntöönpanosta”.

- 26 He lisäävät, että ehdotus muuttaa kyseessä olevan virkamiehen oikeusasemaa siltä osin kuin sen perusteella määritellään kaikki laskentatekijät, joiden avulla saadaan ajantasaistettu pääoma ja vastaava palvelusvuosien lukumäärä. Lopuksi he väittävät, että jos komission väite hyväksyttäisiin, kyseessä olevalta virkamieheltä vietäisiin oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin.
- 27 On muistettava, että henkilöstösääntöjen 91 artiklan 1 kohdan perusteella Euroopan unionin tuomioistuimella on toimivalta ratkaista kaikki unionin ja henkilöstösäännöissä tarkoitetun henkilön väliset riidat, jotka koskevat sellaisen toimenpiteen laillisuutta, joka on tälle henkilölle vastainen.
- 28 Kuten vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, henkilölle vastaisina toimina voidaan pitää vain toimia, joilla on sitovia oikeusvaikutuksia, jotka vaikuttavat suoraan ja välittömästi niiden, joita asia koskee, oikeusasemaan muuttaen selvästi näiden oikeusasemaa (ks. tuomio 21.1.1987, Strohili v. tilintarkastustuomioistuin, 204/85, Kok., EU:C:1987:21, 6 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 15.6.1994, Pérez Jiménez v. komissio, T-6/93, Kok. H., EU:T:1994:63, 34 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 29 Näin ollen on välttämätöntä tutkia, onko palvelusvuosien hyvittämistä koskeva ehdotus, jonka toimitella antaa tiedoksi virkamiehelleen tai toimihenkilölleen sen jälkeen, kun tämä on esittänyt pyynnön siitä, että hänelle toisessa järjestelmässä karttuneet eläkeoikeudet siirretään henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti unionin eläkejärjestelmään, henkilöstösääntöjen 91 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tälle vastainen toimi.
- 30 Nyt käsiteltävässä asiassa on todettava, että vaikka virkamiestuomioistuin muistutti valituksenalaisen tuomion 40 kohdassa, että on jo todettu, että palvelusvuosien hyvittämis ehdotus oli asianomaiselle virkamiehelle vastainen toimi, se ei ole maininnut niitä sitovia oikeusvaikutuksia, jotka vaikuttavat ehdotuksen muotoilusta lähtien sen, jota asia koskee, oikeusasemaan.
- 31 Ainoa viite on valituksenalaisen tuomion 42 kohdan kolmannessa virkkeessä, jossa virkamiestuomioistuin toteaa, että palvelusvuosien hyvittämis ehdotus ”muodostaa päinvastoin toimitellimen antaman välttämättömän sitoumuksen suorittaa asianmukaisesti virkamiehen eläkeoikeuksien siirtoa koskevan oikeuden, jota tämä on käyttänyt tehdessään siirtopyynnön, tosiasiallinen täytäntöönpano”.
- 32 Siten on tarpeen tutkia, ottaen huomioon myös edellä 31 kohdassa esiin tuodut virkamiestuomioistuimen näkemykset, onko palvelusvuosien hyvittämis ehdotuksella sitovia oikeusvaikutuksia, jotka vaikuttavat suoraan ja välittömästi sen, jolle se on osoitettu, oikeusasemaan, ja jos on, on tarpeen yksilöidä nämä vaikutukset.
- 33 Henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:
- ”Virkamiehellä, joka siirtyy [unionin] palvelukseen sen jälkeen kun hän:
- on eronnut tehtävistään julkishallinnossa taikka kansallisen järjestön tai kansainvälisen järjestön palveluksessa,
- tai
- lopettanut toimintansa palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana,
- on mahdollisuus vakinaistamisensa ja sen ajankohdan välisenä aikana, jona hän saa oikeuden henkilöstösääntöjen 77 artiklassa tarkoitettuun vanhuuseläkkeeseen, suorittaa [unionille] varsinaisen siirtohetken mukaan vakuutusmatemaattisesti laskettu pääoma, joka edustaa hänen edellä mainittuja palveluksia suorittamalla kartuttamiaan eläkeoikeuksia.

Tällöin toimitella, jonka palveluksessa virkamies on, määrittää yleisissä täytäntöönpanosäännöksissä niiden palvelusvuosien lukumäärän, joka aiemman palvelusajan osalta otetaan huomioon [unionin] eläkejärjestelmässä, ottaen huomioon virkamiehen peruspalkka, ikä ja muuntokurssi siirtopyynnön tekopäivänä vakinaistettaessa sekä siirretyn pääoman arvon vähennettynä määrällä, joka edustaa siirtopyynnön tekopäivän ja varsinaisen siirtopäivän välistä pääoman uudelleenarvostusta.

Virkamies voi käyttää hyväkseen tätä mahdollisuutta ainoastaan yhden kerran kunkin jäsenvaltion ja eläkerahaston kohdalla.”

- 34 On huomattava, että kyseisen säännöksen toisessa alakohdassa olevaa ilmaisua ”yleisissä täytäntöönpanosäännöksissä” ei ilmeisestikään saada ymmärtää niin, että niiden palvelusvuosien lukumäärän, jotka tunnustetaan sille, jota asia koskee, määrittäminen sen johdosta, että tälle toisessa järjestelmässä karttuneet eläkeoikeudet siirretään unionin eläkejärjestelmään, tehdään välittömästi niiden yleisten täytäntöönpanosäännösten avulla, jotka jokaisella toimielimellä on toimivalta hyväksyä. Kuten myös niiden nimestä voidaan päätellä, yleiset täytäntöönpanosäännökset ovat yleisesti sovellettava toimi, joka on hyväksytty henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevien 11 ja 12 artiklan perusteella.
- 35 Siten henkilöstösääntöjen liitteessä VIII oleva 11 artiklan 2 kohta on ymmärrettävä siten, että kukin toimielin määrittää yleisissä täytäntöönpanosäännöksissä virkamiehelle toisessa eläkejärjestelmässä karttuneita oikeuksia edustavan pääoman siirron johdosta unionin eläkejärjestelmässä huomioon otettavien palvelusvuosien lukumäärän laskentamenetelmän. Tämän menetelmän on perustuttava henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdassa mainittuihin parametreihin eli kunkin virkamiehen peruspalkkaan, tämän ikään sekä vaihtokurssiin siirtopäivänä.
- 36 Kunkin virkamiehen, jolle toisessa järjestelmässä karttuneet eläkeoikeudet on siirretty pääoman muodossa unionin eläkejärjestelmään, osalta huomioon otettavien palvelusvuosien lukumäärä vahvistetaan yksilöllisellä toimella, johon sovelletaan yleisissä täytäntöönpanosäännöksissä määritettyä menetelmää kyseisen virkamiehen erityistapauksessa.
- 37 On myös muistettava, että – kuten 14.12.1993 annetussa määräyksessä Calvo Alonso-Cortés v. komissio (T-29/93, Kok., EU:T:1993:115, 46 kohta) on todettu – henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdasta johtuu, ettei unionin toimielin voi itse siirtää virkamiehelle tämän maassa karttuneita eläkeoikeuksia eikä tunnustaa ja määritellä sen oman järjestelmän mukaan huomioon otettavien palvelusvuosien lukumäärää aikaisemman palveluskauden perusteella ennen kuin kyseessä oleva jäsenvaltio on määritellyt siirron yksityiskohdat.
- 38 Kuten virkamiestuomioistuin itse totesi valituksenalaisen tuomion 42 kohdassa, toisessa eläkejärjestelmässä karttuneita eläkeoikeuksia edustavan pääoman siirto ”on välttämätön, jotta eläkeoikeuksien siirtoa unionin eläkejärjestelmään koskeva menettely voidaan kokonaisuudessaan saattaa päätökseen”.
- 39 Yhtäältä tästä päätelmästä johtuu, että toimielin, jonka palveluksessa se, jota asia koskee, on, voi tunnustaa hänelle unionin eläkejärjestelmässä huomioon otettavat eläkkeeseen oikeuttavat palvelusvuodet vasta, kun toisessa järjestelmässä karttuneita eläkeoikeuksia edustava pääoma on siirretty.
- 40 Toisaalta tästä seuraa, että tällaiset palvelusvuodet voidaan lukea sen, jota asia koskee, hyväksi, jos ja kun kyseessä olevan toimielimen hyväksymissä yleisissä täytäntöönpanosäännöksissä säädetyn laskentamenetelmän soveltamisesta seuraa, että kyseiset palvelusvuodet vastaavat tosiasiallisesti unionin eläkejärjestelmään siirrettyä pääomaa, josta on vähennetty henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti määrä, joka edustaa siirtopyynnön tekopäivän ja varsinaisen siirtopäivän välistä pääoman uudelleenarvostusta.

- 41 Toisin sanoen sille, jota asia koskee, ei voida tunnustaa mitään palvelusvuosia koskevaa hyvitystä, jos se ei vastaa unionin eläkejärjestelmään tosiasiallisesti siirrettyä pääomaa.
- 42 Erityisesti edellä esitetyistä päätelmistä johtuu myös, että kun unionin toimielin määrittelee henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdan ja sen täytäntöön panemiseksi annettujen yleisten täytäntöönpanosäännösten mukaisesti konkreettisesti sille, jota asia koskee, unionin eläkejärjestelmässä tunnustettavien palvelusvuosien lukumäärän tälle toisessa järjestelmässä karttuneita eläkeoikeuksia edustavan pääoman siirron johdosta, se käyttää sidottua toimivaltaa eikä sillä ole mitään harkintavaltaa.
- 43 Tämän jälkeen on analysoitava menetelmää, jota on noudatettava toisessa järjestelmässä karttuneiden eläkeoikeuksien siirtoa unionin eläkejärjestelmään koskevan pyynnön tapauksessa, sellaisena kuin kyseinen menetelmä on sekä sovellettavien säännösten että komission omaa käytäntöään koskevien selitysten perusteella.
- 44 On todettava, ettei henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdassa säädetä nimenomaisesti palvelusvuosia koskevan hyvittämis ehdotuksen tiedoksi antamisesta. Tämä säännös koskee vain sen, jota asia koskee, pyyntöä, joka johtaa tälle aikaisemman työskentelyn perusteella karttuneita eläkeoikeuksia edustavan pääoman maksamiseen unionille ja tämän maksun jälkeen samassa säännöksessä säädettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti sen, jota asia koskee, hyväksii unionin eläkejärjestelmässä huomioon otettavien palvelusvuosien lukumäärän määrittämiseen.
- 45 Siltä osin kuin valituksenalaisen tuomion 42 ja 43 kohta on ymmärrettävä siten, että henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdassa annetaan komissiolle ”toimivalta” antaa tiedoksi palvelusvuosien hyvittämis ehdotus virkamiehelle, joka on esittänyt pyynnön hänelle toisessa eläkejärjestelmässä karttuneiden eläkeoikeuksien siirtämiseksi, on huomattava, ettei henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdasta eikä mistään muustakaan säännöksestä tai periaatteesta ilmene, että toimielin, jolle se, jota asia koskee, on esittänyt eläkeoikeuksiaan koskevan siirtopyynnön, on velvollinen esittämään tälle ehdotuksen, jossa mainitaan tulos eläkkeeseen oikeuttavina lisäpalvelusvuosina, jonka mahdollinen siirto saa aikaan.
- 46 Velvollisuus antaa tiedoksi ehdotus aikaisemmin karttuneiden eläkeoikeuksien siirtämiseksi ei ilmene myöskään vuoden 2004 yleisistä täytäntöönpanosäännöksistä eikä vuoden 2011 yleisistä täytäntöönpanosäännöksistä. Kummassakaan näistä teksteistä, jotka sisältyvät ensimmäisen oikeusasteen asiakirja-aineistoon, joka on toimitettu unionin yleiselle tuomioistuimelle 2.5.1991 tehdyn työjärjestyksen 137 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ei säädetä palvelusvuosien hyvittämis ehdotuksen tiedoksi antamisesta virkamiehelle tai toimihenkilölle, joka on pyytänyt aikaisemmin karttuneiden eläkeoikeuksiensa siirtämistä.
- 47 Näin ollen vaikuttaa siltä, että komissio ja mahdollisesti muut unionin toimielimet ovat vapaaehtoisesti ottaneet käyttöön käytännön antaa tällainen ehdotus tiedoksi sille, jota asia koskee. Tämän käytännön tarkoituksena on ilmeisesti antaa virkamiehelle tai toimihenkilölle, joka on ilmaissut kiinnostuksensa toisessa järjestelmässä ennen unionin palvelukseen tuloa hänelle karttuneiden eläkeoikeuksien mahdolliseen siirtoon unionin eläkejärjestelmään, tarpeelliset tiedot, jotta tämä voi tehdä täysin tietoisin päätöksen tämän siirron suorittamisesta tai suorittamatta jättämisestä.
- 48 Tältä osin valituksenalaisen tuomion 35 kohtaan kerätyistä ja unionin yleiselle tuomioistuimelle toimitetuissa kirjelmissä toistetuista komission selityksistä ilmenee, että eläkeoikeuksien siirto unionin järjestelmään sisältää käytännössä viisi vaihetta: ensinnäkin se, jota asia koskee, esittää tätä koskevan pyynnön; toiseksi komission toimivaltainen yksikkö saa kyseessä olevalta ulkoiselta eläkekassalta ilmoituksen sen pääoman määrästä, joka voidaan siirtää, ja tämän ilmoituksen perusteella kyseinen yksikkö esittää ehdotuksen sille, jota asia koskee; kolmanneksi se, jota asia koskee, epää tai hyväksyy palvelusvuosien hyvittämis ehdotuksen; neljänneksi jos ehdotus hyväksytään, komissio pyytää ja saa

kyseessä olevan pääoman siirron unionille ja viidenneksi komissio tekee päätöksen, jossa vahvistetaan sen, jota asia koskee, oikeudet. Komission mukaan vain tämä viimeksi mainittu päätös muodostaa henkilölle vastaisen toimen.

- 49 Tästä seuraa, että käytännössä komissio on lisännyt henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdassa säädetyn siirtomenettelyn kolmeen vaiheeseen (sen, jota asia koskee, esittäminen; pääoman siirto; huomioon otettavien palvelusvuosien lukumäärän määrittäminen) kaksi muuta vaihetta (palvelusvuosien hyvittämis ehdotus; sen, jota asia koskee, hyväksyntä siirron toteuttamiseksi). Se antaa näin ollen sille, jota asia koskee, mahdollisuuden saada ehdotuksen muodossa mahdollisimman tarkan tiedon niiden oikeuksien ulottuvuudesta, jotka tälle tunnustetaan, jos tälle toisessa järjestelmässä karttuneet oikeudet siirretään unionin eläkejärjestelmään. Komissio salli myös sen, että se, jota asia koskee, lopettaa tämän tiedon saatuaan alkuperäisen pyynnön jälkeen aloitetun menettelyn ilman mitään tälle koituvia seuraamuksia. Vain, jos tämä vahvistaa ehdotuksen saatuaan tahtonsa toisessa eläkejärjestelmässä karttuneiden oikeuksiensa siirtämiseen, se tehdään.
- 50 On todettava, että palvelusvuosien hyvittämis ehdotuksen tiedoksi antamisen jälkeen sen, jota asia koskee, oikeusasema ei ole muuttunut. Kuten edellä 39-41 kohdassa on jo todettu, sille, jota asia koskee, ei voida tunnustaa palvelusvuosien hyvityksiä niin kauan kuin tälle toisessa eläkejärjestelmässä karttuneita oikeuksia edustavaa pääomaa ei ole siirretty unionin eläkejärjestelmään. Hetkenä, jona ehdotus annetaan tiedoksi sille, jota asia koskee, tätä siirtoa ei kuitenkaan vielä ole suoritettu. Vasta, kun se, jota asia koskee, on ehdotuksen saatuaan antanut suostumuksensa siirtomenettelyn jatkamiseen, komissio pyytää tälle kyseessä olevasta ulkoisesta eläkekassasta karttuneita eläkeoikeuksia edustavan pääoman siirtämistä unionin eläkejärjestelmään.
- 51 Komission ehdotuksen luokittelu sitoumukseksi, kuten virkamiestuomioistuimien on tehnyt valituksenalaisen tuomion 42 kohdassa, ei johda erilaiseen päätelmään. Virkamiestuomioistuimen mukaan palvelusvuosien hyvittämis ehdotus muodostaa ”toimielimen antaman välttämättömän sitoumuksen suorittaa asianmukaisesti virkamiehen eläkeoikeuksien siirtoa koskevan oikeuden, jota tämä on käyttänyt tehdessään siirtopyynnön, tosiasiallinen täytäntöönpano”.
- 52 Kuten komissio on perustellusti todennut, kyseessä olevan toimielimen velvollisuus panna oikein täytäntöön henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdassa säädetty eläkeoikeuksien siirto ilmenee suoraan viimeksi mainitun säännöksen tekstistä. Vaikka palvelusvuosien hyvittämis ehdotus olisi tulkittava unionin henkilöstötuomioistuimen tarkoittamaksi sitoumukseksi, kyseessä oleva toimielin sitoutuisi yksinkertaisesti soveltamaan oikein sen, jota asia koskee, tilanteeseen henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevaa 11 artiklan 2 kohtaa ja yleisiä täytäntöönpanosäännöksiä. Tämä kyseessä olevan toimielimen velvollisuus ilmenee kuitenkin suoraan kyseessä olevista säännöksistä myös nimenomaisen sitoumuksen puuttuessa. Näin ollen tällaisesta sitoumuksesta ei aiheudu kyseessä olevan toimielimen uutta velvollisuutta eikä siten sen, jota asia koskee, oikeusaseman muuttumista.
- 53 Ei myöskään voida katsoa, että palvelusvuosien hyvittämis ehdotus muuttaa sen, jota asia koskee, oikeusasemaa, koska se merkitsee viimeksi mainitun oikeutta saada tunnustetuiksi unionin eläkejärjestelmässä kyseisessä ehdotuksessa mainittu palvelusvuosien lukumäärä, jos hän antaa suostumuksensa siihen, että tähän järjestelmään siirretään hänen toisessa järjestelmässä karttuneet eläkeoikeutensa. Tällainen oikeus merkitsisi ehdotuksen tehneen toimielimen vastaavaa velvollisuutta tunnustaa automaattisesti sen hyväksi, jota asia koskee, ehdotuksessa mainittujen palvelusvuosien lukumäärä, kun siirto on suoritettu.
- 54 Tällainen palvelusvuosien hyvittämis ehdotuksen ja siitä johtuvien oikeusvaikutusten luokittelu ei sitä paitsi ole yhteensoveltuva henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdan sanamuodon kanssa.

- 55 Tässä säännöksessä viitataan ensinnäkin jossakin siinä mainituista tilanteista olevan virkamiehen ”mahdollisuuteen” ”suorittaa [unionille] – – pääoma, joka edustaa hänen – – kartuttamiaan eläkeoikeuksia”, jotka perustuvat hänen aikaisempaan työskentelyynsä. Siinä todetaan tämän jälkeen, että ”tällöin toimitella, jonka palveluksessa virkamies on, määrittää – – niiden palvelusvuosien lukumäärän, joka aiemman palvelusajan osalta otetaan huomioon [unionin] eläkejärjestelmässä, ottaen huomioon – – siirretyn pääoman”.
- 56 Tästä seuraa, että henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdan mukaan virkamiehelle, joka on pyytänyt toisessa järjestelmässä aikaisemmin karttuneiden eläkeoikeuksiensa siirtoa unionin eläkejärjestelmään, tunnustettavien palvelusvuosien lukumäärän tosiasiallinen määrittäminen tapahtuu välttämättä siirron konkreettisen suorittamisen jälkeen ”siirretyn pääoman” perusteella. Ei siis voida katsoa, että palvelusvuosien vahvistamisedotus, joka jo luonteensa perusteella annetaan tiedoksi ennen tätä siirtoa, voi johtaa tällaiseen määrittämiseen.
- 57 Edellä 37 kohdassa mainittu oikeuskäytäntö ja edellä 38-42 kohdassa esitetyt näkemykset vahvistavat tätä päätelmää.
- 58 Tunnustettavien palvelusvuosien lukumäärä johtuu aikaisempia oikeuksia edustavan pääoman muuntamista palvelusvuosiksi koskevasta menetelmästä, josta säädetään kyseessä olevan toimielimen henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti antamissa yleisissä täytäntöönpanosäännöksissä.
- 59 Jos katsottaisiin, että komissiolla on velvollisuus tunnustaa kaikissa tapauksissa virkamiehelle ehdotuksessa mainittu määrä palvelusvuosia, tämä johtaisi tietyissä tapauksissa siihen, että tunnustetaan eri määrä palvelusvuosia kuin jotka perustuvat kyseessä olevissa yleisissä täytäntöönpanosäännöksissä säädetyn menetelmän oikeaan soveltamiseen. Merkitystä ei ole sillä, joilla selitetään eroavuus ehdotuksessa mainittujen palvelusvuosien lukumäärän ja edellä mainitun menetelmän oikeasta soveltamisesta johtuvan lukumäärän välillä, johtuvatpa ne yhtäältä sille, jota asia koskee, toisessa eläkejärjestelmässä karttuneita oikeuksia edustavan pääoman arvon, sellaisena kuin tämän järjestelmän vastuuhenkilöt ovat sen ilmoittaneet komissiolle ja kuin se on otettu huomioon ehdotuksen valmistelussa, ja toisaalta tosiasiallisesti siirretyn arvon (vähennettynä määrällä, joka edustaa siirtopyynnön tekopäivän ja varsinaisen siirtopäivän välistä mahdollista pääoman uudelleenarvostusta), tai ehdotuksen valmistelussa tapahtuneen palvelusvuosien laskemismenetelmän virheellisen soveltamisen välisestä eroavuudesta. Tärkeää on se, että henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdan ja edellä 38-42 kohdassa esitettyjen päätelmien mukaan komissio ei voi tunnustaa sille, jota asia koskee, palvelusvuosien määrää, joka eroaa siitä, joka vastaa yleisissä täytäntöönpanosäännöksissä säädetyn muuntamismenetelmän mukaisesti unionin eläkejärjestelmään tosiasiallisesti siirrettyä pääomaa.
- 60 Virkamiestuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 47, 48 ja 50-54 kohdassa esittämät näkemykset eivät voi johtaa erilaiseen päätelmään. Virkamiestuomioistuin lähtee lähinnä siitä premissistä, että ehdotuksen valmistelussa huomioon otettu pääoman arvo on sama kuin se, joka on otettava huomioon, kun siirto on suoritettu, siltä osin kuin henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan viimeisen virkkeen mukaan ”määrä[ä], joka edustaa siirtopyynnön tekopäivän ja varsinaisen siirtopäivän välistä pääoman uudelleenarvostusta”, ei oteta huomioon määritettäessä sille, jota asia koskee, unionin eläkejärjestelmässä tunnustettavien palvelusvuosien lukumäärää.
- 61 Myös riippumatta siitä, että virkamiestuomioistuin ei ole ottanut huomioon joko siitä eläkejärjestelmästä, johon se, jota asia koskee, kuului aikaisemmin, vastuuhenkilöiden taikka komission itsensä tekemän sellaisen virheen mahdollisuutta, joka voi vaikuttaa sille, jota asia koskee, tiedoksi annetun ehdotuksen sisältöön, riittää, kun todetaan, että kyseessä olevat näkemykset eivät loppujen lopuksi muuta mitään sen osalta, että henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdan

sanamuodon mukaan sille, jota asia koskee, toisessa eläkejärjestelmässä karttuneiden eläkeoikeuksien perusteella tunnustetut palvelusvuodet voidaan määrittää vasta, kun näitä oikeuksia edustava pääoma on siirretty unionin eläkejärjestelmään.

- 62 Kaikista edellä esitetyistä näkemyksistä johtuu, että Verilen ja Gjergjin virkamiestuomioistuimessa nostamassa kanteessa tarkoitetun kaltaisella palvelusvuosien hyvittämis ehdotuksella ei ole sitovia oikeusvaikutuksia, jotka vaikuttavat suoraan ja välittömästi sen, jolle se on osoitettu, oikeusasemaan muuttaen tämän oikeusasemaa selvästi. Näin ollen se ei ole henkilöstösääntöjen 91 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu virkamiehelle vastainen toimi.
- 63 Tätä päätelmää eivät horjuta valituksenalaisessa tuomiossa esitetyt muut näkemykset.
- 64 Ensinnäkin virkamiestuomioistuin tukeutuu valituksenalaisen tuomion 38 kohdassa siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on 18.12.2008 antamassaan tuomiossa Belgia ja komissio v. Genette (T-90/07 P ja T-99/07 P, Kok., EU:T:2008:605, 91 kohta) luokitellut päätöksiksi kaksi palvelusvuosien hyvittämis ehdotusta, jotka komissio oli antanut tiedoksi tässä tuomiossa kyseessä olevalle virkamiehelle.
- 65 On kuitenkin todettava, ettei unionin yleinen tuomioistuin ole analysoinut edellä 64 kohdassa mainitussa tuomiossa Belgia ja komissio v. Genette (EU:T:2008:605) eikä missään muussakaan tuomiossa kysymystä siitä, onko palvelusvuosien hyvittämis ehdotus henkilöstösääntöjen 91 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu asianosaiselle vastainen toimi vai ei, eikä se ole lausunut siitä, onko tällaisella ehdotuksella siihen nähden, jolle se on osoitettu, sitovia oikeusvaikutuksia, eikä täsmentänyt tarpeen vaatiessa, mitkä nämä vaikutukset olisivat.
- 66 Lisäksi on muistutettava, että – toisin kuin nyt käsiteltävässä asiassa – asiassa, jossa annettiin edellä 64 kohdassa mainittu tuomio Belgia ja komissio v. Genette (EU:T:2008:605), kyseessä oleva virkamies oli hyväksynyt hänelle osoitetut palvelusvuosien hyvittämis ehdotukset ja hänelle ennen hänen tuloaan komission palvelukseen Belgian eläkejärjestelmässä karttuneet eläkeoikeutensa oli jo siirretty unionin eläkejärjestelmään ennen kuin hän oli nostanut kanteen (edellä 64 kohdassa mainittu tuomio Belgia ja komissio v. Genette, EU:T:2008:605, 12 kohta).
- 67 Hänen kanteensa ei siten koskenut tämän siirron johdosta tehdyn sellaisen päätöksen lainmukaisuutta, joka koski palvelusvuosien hyvittämisen tunnustamista unionin eläkejärjestelmässä. Kyseisen asian kanteessa tarkoitetuilla komission toimilla oli hylätty sen, jota asia koski, siirron suorittamisen jälkeen esittämä pyyntö saada vetää takaisin hänen aikaisempi eläkeoikeuksien siirtämistä koskeva pyyntönsä, johon sovellettiin sittemmin kumottua Belgian lakia, ja esittää uusi pyyntö, jotta häneen sovellettaisiin uutta Belgian lakia, jonka hän katsoi olevan itselleen edullisemman (edellä 64 kohdassa mainittu tuomio Belgia ja komissio v. Genette, EU:T:2008:605, 12 ja 92 kohta).
- 68 Unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että riidanalaisilla toimilla hylätty pyyntö perustui sen riitauttamiseen, että toimivaltaiset Belgian viranomaiset sovelsivat asiassa merkityksellistä Belgian lainsäädäntöä. Koska komissiolla ei ollut toimivaltaa käsitellä tällaista riitauttamista, unionin yleinen tuomioistuin päätteli, että kyseisessä asiassa riidanalaiset toimet eivät olleet sille, jota asia koski, vastaisia toimia, ja se kumosi virkamiestuomioistuimen tuomion ja sen jälkeen jätti valituksen tutkimatta (edellä 64 kohdassa mainittu tuomio Belgia ja komissio v. Genette, EU:T:2008:605, 79 ja 93-108 kohta).
- 69 Tästä ilmenee, että edellä 64 kohdassa mainittu tuomio Belgia ja komissio v. Genette (EU:T:2008:605) koski erillistä kysymystä, joka sijoittui sen, jota asia koski, Belgiassa karttuneiden eläkeoikeuksien unionin eläkejärjestelmään tapahtuneen siirron jälkeiseen aikaan. Kyseisessä asiassa nostetun kanteen esittämishetkellä tämä siirto oli tosiasiallisesti suoritettu, eikä tässä asiassa ollut kyse sen lainmukaisuudesta eikä siitä, olivatko sen toteuttamiseksi annetut toimet luonteeltaan sille, jota asia koski, vastaisia toimia vai eivät.

- 70 Tästä seuraa, ettei edellä 64 kohdassa mainitusta tuomiosta Belgia ja komissio v. Genette (EU:T:2008:605) voida saada hyödyllistä tietoa nyt käsiteltävässä asiassa esiin tulleiden kysymysten ratkaisemiseksi.
- 71 Toiseksi perustellakseen päätelmää, jonka mukaan palvelusvuosien hyvittämis ehdotus on asianosaiselle vastainen toimi, virkamiestuomioistuim on viitannut virkamiesten oikeuteen saada tehokasta oikeussuojaa ja oikeusvarmuuden vaatimuksiin, ”jotka ovat osa henkilöstösäännöissä säädettyjä määräaikoja koskevia sääntöjä” (valituksenalaisen tuomion 39 kohta), ”eläkeoikeuksien siirtoa koskevan hallinnollisen menettelyn tarkoitukse[n]” sekä ”sen virkamiehelle henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdassa säädetyn oikeuden keskeise[n] sisäl[tö]ön, jonka mukaan hän voi päättää siirtää eläkeoikeutensa tai säilyttää ne alkuperäisissä kansallisissa tai kansainvälisissä eläkekassoissa”, joka tehtäisiin tyhjäksi, jos kyseessä olevan virkamiehen olisi riitautettava ”ta[pa], jolla komission yksiköt ovat laskeneet niiden hyvitettävien palvelusvuosien lukumäärän, joihin hänellä on oikeus” vasta sen jälkeen, kun hänelle aikaisemmin karttuneet eläkeoikeudet on jo siirretty (valituksenalaisen tuomion 49 kohta).
- 72 Ensinnäkin oikeudesta tehokkaaseen oikeussuojaan on muistutettava, että Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan jokaisella, jonka unionin oikeudessa taattuja oikeuksia ja vapauksia on loukattu, on oltava saman artiklan toisessa ja kolmannessa kohdassa määrättyjen edellytysten mukaisesti käytettävissään tehokkaat oikeussuojakeinot tuomioistuimessa.
- 73 Kuten edellä on todettu, siltä osin kuin palvelusvuosien hyvittämis ehdotuksella ei ole sitovia oikeusvaikutuksia, jotka vaikuttavat suoraan ja välittömästi sen, jolle se on osoitettu, oikeusasemaan muuttaen selvästi tämän oikeusasemaa, sillä ei loukata tämän oikeuksia, joten kyse ei voi olla siitä, että loukattaisiin oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan tällaisen toimen osalta.
- 74 Joka tapauksessa oikeuksia voi loukata juuri päätös, joka tehdään, kun sille, jota asia koskee, ennen palvelukseentuloa karttuneita eläkeoikeuksia edustava pääoma on siirretty. Tämä päätös on asianomaiselle vastainen toimi, ja siitä voidaan nostaa henkilöstösääntöjen 91 artiklan 1 kohdan mukainen kumoamiskanne, joten sen, jota asia koskee, oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan kunnioitetaan täysin.
- 75 Toiseksi on todettava, että virkamiestuomioistuin ei ole selittänyt, miten ”oikeusvarmuuden vaatimuksia, jotka ovat osa henkilöstösäännöissä säädettyjä määräaikoja koskevia sääntöjä”, loukattaisiin, jos myönnettäisiin, että palvelusvuosien hyvittämis ehdotus ei ole sille, jolle se on osoitettu, vastainen toimi.
- 76 Kolmanneksi ”eläkeoikeuksien siirtoa koskevan hallinnollisen menettelyn” tavoitteen ja kullekin virkamiehelle henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdassa säädetyn oikeuden ”sisällön” osalta, joihin vedotaan valituksenalaisen tuomion 49 kohdassa, on todettava ensinnäkin, että edellä 64 kohdassa mainitun tuomion Belgia ja komissio v. Genette (EU:T:2008:605) 91 kohdassa, jota on lainattu valituksenalaisen tuomion samassa kohdassa, on vain lähinnä todettu, että henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohtaan perustuva eläkeoikeuksien siirtopyyntö johti sekä sitä eläkejärjestelmää hallinnoivien viranomaisten, johon se, jota asia koskee, kuului ennen unionin palvelukseen tuloaan, että kyseessä olevan unionin toimielimen tekemään päätökseen. Ne johtopäätökset, jotka virkamiestuomioistuin näyttää tehneen edellä 64 kohdassa mainitun tuomion Belgia ja komissio v. Genette (EU:T:2008:605) 91 kohdasta, eivät johdu mitenkään tästä tuomiosta.
- 77 Pitää paikkansa, että valituksenalaisen tuomion 37 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdan mukaisella eläkeoikeuksien siirtojärjestelmällä, joka mahdollistaa koordinoitun kansallisten järjestelmien ja unionin eläkejärjestelmän välillä, pyritään helpottamaan siirtymistä kansallisista julkisista tai yksityisen sektorin tehtävistä ja myös kansainvälisistä tehtävistä unionin hallinnon tehtäviin ja takaamaan siten unionille

mahdollisimman hyvät mahdollisuudet valita palvelukseensa päteviä henkilöitä, joilla on asianmukaista työkokemusta (ks. määräys 9.7.2010, Ricci ja Pisaneschi, C-286/09 ja C-287/09, EU:C:2010:420, 28 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 78 Tämän säännöksen tarkoituksena on siten se, että unionin virkamies voi säilyttää oikeudet, jotka ovat kattuneet hänelle jossakin jäsenvaltiossa, siitä huolimatta, että ne voivat olla vähäisiä, ehdollisia tai tulevia tai että ne eivät riitä välittömästi tuottamaan eläkeoikeutta, ja että ne voidaan ottaa huomioon siinä eläkejärjestelmässä, johon hän kuuluu työuransa päättyessä, tässä tapauksessa unionin eläkejärjestelmässä. Nämä huomiot osoittavat sen, että henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdassa mainitun ”mahdollisuuden” tarkoituksena on tarjota unionin virkamiehille oikeus, jonka käyttäminen riippuu vain heidän omasta päätöksestään (tuomio 20.10.1981, komissio v. Belgia, 137/80, Kok., EU:C:1981:237, 12 ja 13 kohta ja edellä 64 kohdassa mainittu tuomio Belgia ja komissio v. Genette, EU:T:2008:605, 89 ja 90 kohta).
- 79 Tästä oikeuskäytännöstä ei kuitenkaan ilmene, että henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohta edellyttää myös, että sille, jota asia koskee, varmistetaan ennen kuin tämä päättää, käyttääkö hän vai ei oikeuttaan siirtää unionin eläkejärjestelmään toisessa järjestelmässä kattuneet eläkeoikeutensa, mahdollisuus saada tietää lopullisesti niiden eläkkeeseen oikeuttavien palvelusvuosien lukumäärä, jotka tunnustetaan hänelle tällaisen siirron johdosta. Tämä säännös ei edellytä myöskään, että unionin tuomioistuimet ratkaisevat mahdollisen relevanttien säännösten tulkintaa ja soveltamista koskevan erimielisyyden sen, jota asia koskee, ja hänen toimielimensä välillä ennen kuin se, jota asia koskee, päättää, haluaako hän vai ei siirtää unionin eläkejärjestelmään toisessa järjestelmässä kattuneet eläkeoikeutensa.
- 80 Kyseessä olevalla virkamiehellä saattaa tosin olla tietty intressi siihen, että unionin tuomioistuimet ottavat kantaa niihin oletettuihin vaikutuksiin, joita virkamiehelle, joka ei vielä ole antanut suostumustaan toisessa eläkejärjestelmässä kattuneiden eläkeoikeuksien siirrolle unionin eläkejärjestelmään, on mahdollisella siirrolla.
- 81 On kuitenkin muistutettava, että SEUT 270 artiklassa ei anneta unionin tuomioistuimille toimivaltaa antaa neuvoa-antavia lausuntoja, vaan sille annetaan siinä ainoastaan toimivalta ratkaista unionin ja sen virkamiesten väliset riidat henkilöstösäännöissä määritellyissä rajoissa ja niiden mukaisin edellytyksin.
- 82 Juuri henkilöstösääntöjen 91 artiklan 1 kohdassa kuitenkin säädetään, että Verilen ja Gjergjin nyt käsiteltävässä asiassa nostaman kaltainen kumoamiskanne voi koskea vain asianomaiselle vastaista tointa. Jos toimi, josta on nostettu kanne, ei ole kantajalle vastainen toimi, kanne on jätettävä tutkimatta. Kantajan mahdollinen intressi saada kanteessa esitetty kysymys aineellisesti ratkaistuksi on tältä osin merkityksetön.
- 83 On lisäksi todettava, että sen, jota asia koskee, on mahdotonta tuntea kaikki ratkaisevat tekijät hetkellä, jona hän päättää, käyttääkö hän oikeuttaan siirtää unionin eläkejärjestelmään hänelle toisessa järjestelmässä kattuneet eläkeoikeudet. Hän ei nimittäin voi tietää varmuudella unionin eläkejärjestelmän eikä sen järjestelmän, johon hän oli aikaisemmin kuulunut, tulevaa kehitystä. Hänen on välttämättä tehtävä valintansa osittain olettamusten ja ennusteiden perusteella, jotka voivat hyvinkin osoittautua kokonaan tai osittain epätäydellisiksi, keskeneräisiksi taikka paikkansa pitämättömiksi.
- 84 Kolmanneksi perustelu, jonka virkamiestuomioistuin tekee vuoden 2011 yleisten täytäntöönpanosäännösten 8 artiklan 5 kohdan perusteella (valituksenalaisen tuomion 46 kohta), ei voi johtaa erilaiseen päätelmään.

85 Kyseisessä säännöksessä säädetään seuraavaa:

”Toimihenkilön allekirjoittama päätös, jolla määrätään maksamaan unionille – – tämän eläkeoikeuksia edustava pääoma, on luonteeltaan peruuttamaton.”

86 On todettava, että tässä säännöksessä ei viitata palvelusvuosien hyvittämis ehdotukseen, jonka kyseessä oleva toimielin antaa tiedoksi virkamiehelle, joka on kiinnostunut toisessa järjestelmässä karttuneiden eläkeoikeuksiensa mahdollisesta siirtämisestä unionin eläkejärjestelmään. Kuten edellä 46 kohdassa on todettu, vuoden 2011 yleisissä täytäntöönpanosäännöksissä ei ole säädetty tällaisen ehdotuksen tiedoksi antamisesta.

87 Vuoden 2011 yleisten täytäntöönpanosäännösten 8 artiklan 5 kohdassa viitataan sen, jota asia koskee, ”päätökseen”, ”jolla määrätään maksamaan unionille – – tämän eläkeoikeuksia edustava pääoma”. Toisin sanoen siinä tarkoitetaan sen, jota asia koskee, lopullista suostumusta toisessa järjestelmässä karttuneiden eläkeoikeuksiensa siirtämiseen unionin eläkejärjestelmään.

88 Komission itsensä vakiinnuttaman käytännön vuoksi tämä lopullinen pyyntö esiintyy sen, jota asia koskee, suostumuksena hänelle aikaisemmin karttuneiden oikeuksien siirtoon, joka annetaan vastauksena palvelusvuosien vahvistamiseksi, joka on annettu hänelle tiedoksi vastauksena hänen alkuperäiseen pyyntöönsä. Asiassa sovellettavat tekstit eivät velvoita komissiota mukauttamaan tätä käytäntöä, joka antaa sille, jota asia koskee, mahdollisuuden palvelusvuosien hyvittämis ehdotuksen saamisen jälkeen pysäyttää hänen alkuperäisen pyyntönsä johdosta aloitetut toimenpiteet hänen eläkeoikeuksiensa siirtämiseksi.

89 On lisäksi täsmennettävä, että sen, jota asia koskee, suostumus on ymmärrettävä niin, että sillä tarkoitetaan siirtomenettelyn jatkamista eikä ehdotuksen sisältöä. Toisin sanoen, kun hän antaa suostumuksensa ehdotuksen tiedoksi antamisen johdosta, kuten komissio häneltä pyytää, hän ilmaisee yksinkertaisesti halunsa ryhtyä hänelle aikaisemmin karttuneiden eläkeoikeuksien siirtoon unionin eläkejärjestelmään. Kaikista edellä esitetyistä näkemyksistä ilmenee, että lisäpalvelusvuosien lukumäärä, jonka tämä siirto aiheuttaa sen, jota asia koskee, eduksi, määritetään vasta, kun siirto on tosiasiaa tehty ja että se, jota asia koskee, voi tarpeen vaatiessa riitauttaa tästä tehdyn päätöksen toimivaltaisissa hallinnollisissa elimissä ja tuomioistuimissa.

90 On lisäksi huomattava, että vuoden 2011 yleisissä täytäntöönpanosäännöksissä todetaan vain nimenomaisesti se, mikä johtuu joka tapauksessa henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan tekstistä. Jos virkamies tai toimihenkilö maksattaa tämän säännöksen 2 kohdan mukaisesti unionille hänelle toisessa eläkejärjestelmässä karttuneita eläkeoikeuksia edustavan pääoman, tämä toimenpide, joka merkitsee hänelle tässä toisessa järjestelmässä karttuneiden oikeuksien menettämistä vastikkeena hänen unionin eläkejärjestelmässä huomioon otettavien eläkkeeseen oikeuttavien palvelusvuosiensa korottamisesta, on lähtökohtaisesti peruuttamaton. Eläkeoikeuksien uusi siirto unionin eläkejärjestelmästä toiseen järjestelmään voi tapahtua vain saman artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, joiden edellytyksenä on, että se, jota asia koskee, päättää tehtävänsä.

91 Edellä esitetyistä näkemyksistä johtuu siten, että vuoden 2011 yleisten täytäntöönpanosäännösten 8 artiklan 5 kohta on merkityksetön nyt käsiteltävän asian keskeisen kysymyksen eli sen kannalta, onko palvelusvuosien hyvittämis ehdotus asianosaiselle vastainen toimi vai ei.

92 Verilen ja Gjergjin esittämät perustelut eivät myöskään johda toisenlaiseen päätelmään.

93 Ensinnäkin on hylättävä väite, jonka mukaan ehdotus rinnastuu kansallisessa oikeudessa tarkoitettuun ”tarjoukseen” (ks. edellä 25 kohta).

- 94 Oikeuskäytännön mukaan virkamiesten ja hallinnon välinen oikeudellinen yhteys on luonteeltaan henkilöstösääntöihin eikä sopimukseen perustuva (tuomio 19.3.1975, *Gillet v. komissio*, 28/74, Kok., EU:C:1975:46, 4 kohta ja tuomio 22.12.2008, *Centeno Mediavilla ym. v. komissio*, C-443/07 P, Kok., EU:C:2008:767, 60 kohta). Tästä oikeuskäytännöstä voidaan päätellä, että oikeudelliset suhteet, joita säännellään suoraan henkilöstösääntöjen säännöksillä, kuten nyt käsiteltävässä unionin eläkejärjestelmää koskevat oikeudelliset suhteet, eivät ole luonteeltaan sopimukseen perustuvia. Näin ollen tarjouksen kaltaiset käsitteet, jotka kuuluvat jäsenvaltioiden sopimuksiin sovellettavaan yksityisoikeuteen, eivät ole merkityksellisiä henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdan soveltamiseksi.
- 95 Toiseksi on hylättävä myös väite siitä, että palvelusvuosien hyvittämis ehdotuksen tiedoksi antaminen merkitsee ”virkamiehelle henkilöstösääntöjen perusteella kuuluvan oikeuden täytäntöönpanoa”.
- 96 Edellä 44-46 kohdassa on jo todettu, ettei missään henkilöstösääntöjen, vuoden 2004 yleisten täytäntöönpanosäännösten tai vuoden 2011 yleisten täytäntöönpanosäännösten säännöksessä säädetä tällaisen ehdotuksen tiedoksi antamisesta.
- 97 Kolmanneksi Verile ja Gjergji väittävät, että palvelusvuosien hyvittämis ehdotus muuttaa sen, jota asia koskee, oikeusasemaa siltä osin kuin ”[tämän] päätöksen [perusteella] määritellään, mitkä ovat sovellettavat yleiset säännökset ja siten kaikki laskemista koskevat tekijät, joiden perusteella saadaan nykyarvoistettu pääoma ja vastaava määrä palvelusvuosia”.
- 98 Riittää, kun todetaan, että tämä väite perustuu virheelliseen olettamaan. Kuten Verile ja Gjergji itse muistuttavat, vuoden 2011 yleisiä täytäntöönpanosäännöksiä sovelletaan niiden 9 artiklan mukaan komission 1.1.2009 jälkeen rekisteröimiin eläkeoikeuksien siirtopyyntöihin.
- 99 Se, sovelletaanko vuoden 2004 vai vuoden 2011 yleisiä täytäntöönpanosäännöksiä, määritetään siis eläkeoikeuksien siirtopyynnön rekisteröintipäivän perusteella eikä palvelusvuosien hyvittämis ehdotuksen tiedoksi antamispäivän perusteella.
- 100 Neljänneksi ja viimeiseksi ei voi myöskään menestyä Verilen ja Gjergjin väite, jossa esitetään olennaisilta osin, että komissio vastaa aineellisesti valituksiin, jotka koskevat palvelusvuosien hyvittämis ehdotuksia, vetoamalla siihen, että ne koskevat toimea, joka ei ole asianomaiselle vastainen.
- 101 Riittää, kun tästä todetaan, että kanteen tutkittavaksi ottamisen perusteet ovat ehdottomia ja että unionin tuomioistuimen on tarpeen vaatiessa tutkittava ne viran puolesta ja tässä yhteydessä jätettävä kanne tutkimatta, jos sen kohteena oleva toimi ei ole asianomaiselle vastainen toimi (ks. vastaavasti tuomio 6.12.1990, *B v. komissio*, T-130/89, Kok., EU:T:1990:78, 13 ja 14 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Se, että komissio henkilöstöpolitiikkaansa liittyvistä syistä vastaa aineellisesti valitukseen sen sijaan, että se jättäisi sen tutkimatta, ei voi johtaa eri päätelmään (ks. vastaavasti em. tuomio *B. v. komissio*, EU:T:1990:78, 16 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 102 Kaikista edellä esitetyistä näkemyksistä ilmenee, että virkamiestuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että komission Verilelle ja Gjergille tiedoksi antamat toiset ehdotukset ovat näille vastaisia toimia ja niistä voitiin nostaa henkilöstösääntöjen 91 artiklaan perustuva kanne.
- 103 Näin ollen valitus on hyväksyttävä ja valituksenalainen tuomio on kumottava tutkimatta muita komission esittämiä valitusperusteita.

Ensimmäisessä oikeusasteessa nostettu kanne

- 104 Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön liitteessä I olevan 13 artiklan 1 kohdasta ilmenee, että jos unionin yleinen tuomioistuin kumoaa virkamiestuomioistuimen päätöksen, se ratkaisee asian itse, jos se on ratkaisukelpoinen.
- 105 Koska käsiteltävänä oleva asia on ratkaisukelpoinen, unionin tuomioistuimen on ratkaistava se lopullisesti.

Tutkittavaksi ottaminen

- 106 Aluksi on tutkittava, voidaanko kanne ottaa tutkittavaksi, minkä komissio kiistää.
- 107 Tässä yhteydessä on muistutettava, että Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 21 artiklan mukaan kanteessa on mainittava muun muassa oikeudenkäynnin kohde ja kantajan vaatimukset. Lisäksi oikeuskäytännön mukaan vaatimukset on esitettävä täsmällisesti ja yksiselitteisesti, sillä muutoin on olemassa riski siitä, että unionin yleinen tuomioistuin tuomitsee alle tai yli sen, mitä on vaadittu (intra tai ultra petita), ja että vastaajan oikeuksia loukataan (ks. määräys 13.4.2011, Planet v. komissio, T-320/09, Kok., EU:T:2011:172, 22 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 108 Kanteen kohteena oleva toimi voidaan kuitenkin tunnistaa implisiittisesti kannekirjelmän sisältämien tietojen ja sen perustelujen kokonaisuuden perusteella. On myös katsottu, että sellaiseen toimeen, joka muodostaa yhdessä muiden toimien kanssa kokonaisuuden, muodollisesti kohdistuvan kanteen voitaisiin katsoa kohdistuvan tarpeellisilta osin myös näihin muihin toimiin (ks. edellä 107 kohdassa mainittu määräys Planet v. komissio, EU:T:2011:172, 23 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 109 Nyt käsiteltävässä asiassa Verilen ja Gjergjin virkamiestuomioistuimessa nostaman kanteen vaatimukset koskevat komission heille tiedoksi antamia jälkimmäisiä palvelusvuosien hyvittämisehdotuksia. Komission valituksen ensimmäisen valitusperusteen analyysin yhteydessä esitetyistä näkemyksistä ilmenee, että nämä ehdotukset eivät ole asianomaisille vastaisia toimia, joista voidaan nostaa kumoamiskanne. Näin ollen tällaisten ehdotusten kumoamista koskevat vaatimukset on jätettävä tutkimatta.
- 110 Asianosaisten kesken on kuitenkin selvää, että Verile ja Gjergji ovat antaneet suostumuksensa heille ennen heidän palvelukseen tuloaan karttuneiden eläkeoikeuksien siirtämismenettelyn jatkamiseen ilmoittamalla jälkimmäisiä ehdotuksia koskevan hyväksyntänsä, kuten komissio pyysi.
- 111 Komission vastauksista unionin yleisen tuomioistuimen sille esittämiin kysymyksiin ja sen tämän pyynnöstä esittämistä asiakirjoista ilmenee, että Verilen ja Gjergjin aikaisempien eläkeoikeuksien siirtomenettelyä on tosiasiallisesti jatkettu ja se on päättynyt.
- 112 Siten komissio sai 16.9.2011 pääoman, joka edustaa Verilen luxemburgilaiseen eläkekassaan kartuttamia oikeuksia. Komissio on myös esittänyt päiväämättömän ja Verilelle osoitetun muistion, jossa ilmoitetaan tälle, että tälle tämän siirron perusteella tunnustettujen eläkkeeseen oikeuttavien palvelusvuosien hyvitys oli seitsemän vuotta ja yhdeksän kuukautta, kuten ilmoitettiin sekä ensimmäisessä että toisessa ehdotuksessa, jotka oli annettu hänelle tiedoksi (ks. edellä 3 ja 4 kohta). Se on toimittanut myös asiakirjoja, joista ilmenee, että se on maksanut siirretyn pääoman ylijäämänä summan, joka ylitti hieman jälkimmäisessä ehdotuksessa ilmoitetun summan, mutta joka oli paljon pienempi kuin ensimmäisessä ehdotuksessa mainittu.

- 113 Gjergjin osalta komissio sai 9.12.2011 pääoman, joka edustaa tämän belgialaiseen eläkekassaan kartuttamia eläkeoikeuksia. Komissio lähetti hänelle 27.1.2012 muistion, jossa se ilmoitti tälle, että tälle siirron perusteella tunnustettu eläkkeeseen oikeuttavien palvelusvuosien hyvitys oli neljä vuotta, kymmenen kuukautta ja 17 päivää, mikä vastaa hänelle tiedoksi annetussa jälkimmäisessä ehdotuksessa ilmoitettua määrää (ks. edellä 6 kohta).
- 114 Näissä olosuhteissa tulee esiin kysymys siitä, voidaanko katsoa, että Verilen ja Gjergjin virkamiestuomioistuimessa nostamalla kanteella, joka oli muodollisesti nostettu jälkimmäisestä ehdotuksesta, tosiasialla pyrittiin siihen, että kumottaisiin heitä koskevat palvelusvuosien hyvittämisspäätökset, jotka oli tehty sen jälkeen, kun heille aikaisemmin karttuneita eläkeoikeuksia edustava pääoma siirrettiin unionin eläkejärjestelmään.
- 115 Verile ja Gjergji vastasivat unionin yleisen tuomioistuimen istunnossa myöntävästi kysymykseen, joka koski tällaisen uudelleenluokittelun mahdollisuutta heidän kanteeseensa sisältyvien kumoamisvaatimusten osalta. Sitä vastoin komissio katsoi, että tällainen uudelleenluokittelu ei ollut perusteltua, koska kanteeseen sisältyvät kumoamisvaatimukset tarkoittivat selvästi jälkimmäisiä ehdotuksia.
- 116 Gjergjin tapauksessa on todettava, että komission päätös, joka koski eläkkeeseen oikeuttavien palvelusvuosien hyvittämisen tunnustamista ennen tämän palvelukseen tuloa tälle karttuneita eläkeoikeuksia edustavan pääoman siirron johdosta, on välttämättä katsottava tehdyksi sen päivän (2.12.2011) jälkeen, jona kanne nostettiin virkamiestuomioistuimessa.
- 117 Tämä päätös voitiin nimittäin tehdä vasta sen jälkeen, kun komissio oli saanut pääoman, joka edustaa Gjergjille belgialaisessa eläkejärjestelmässä karttuneita eläkeoikeuksia. Komissio on kuitenkin saanut tämän pääoman vasta 9.12.2011.
- 118 Näin ollen Gjergjin tapauksessa hetkenä, jona hän nosti kanteen virkamiestuomioistuimessa, ei ollut olemassa mitään päätöstä, jonka hän olisi voinut riitauttaa kumoamiskanteella. Tällaisen päätöksen tekeminen oikeudenkäynnin aikana on tältä osin merkityksetöntä (ks. tältä osin tuomio 10.7.1990, Automec v. komissio, T-64/89, Kok., EU:T:1990:42, 69 kohta ja määräys 2.5.1997, Peugeot v. komissio, T-90/96, Kok., EU:T:1997:63, 38 kohta).
- 119 Tästä seuraa, että virkamiestuomioistuimessa nostettu kanne on jätettävä tutkimatta siltä osin kuin se on Gjergjin nostama.
- 120 Verilen osalta on todettava, että komission päätöksen, joka koskee palvelusvuosien hyvittämisen tunnustamista sen johdosta, että hänelle luxemburgilaisessa järjestelmässä karttuneita eläkeoikeuksia edustava pääoma siirrettiin unionin eläkejärjestelmään, tarkka tekemispäivä ei ilmene vastauksista, jotka komissio on antanut unionin yleisen tuomioistuimen kysymyksiin, eikä sen toimittamista asiakirjoista.
- 121 Komissio ei myöskään ole esittänyt jäljennöstä tästä päätöksestä. Siten ei ole varmaa, että se on olemassa kirjallisessa muodossa.
- 122 Unionin yleinen tuomioistuin päättelee kuitenkin, että tämä päätös on tehty ennen kanteen nostamista virkamiestuomioistuimessa.
- 123 Yhtäältä komissio sai 16.9.2011 pääoman, joka edustaa eläkeoikeuksia, jotka Verillelle ovat karttuneet luxemburgilaisessa eläkejärjestelmässä. Koska mitään väitteitä tai viitteitä siitä, että tämän siirron johdosta tunnustettujen eläkkeeseen oikeuttavien vuosien hyvittämisspäätös on tehty myöhässä, on kohtuullista katsoa, että tämä päätös on tehty vähän tämän siirron jälkeen.

- 124 Toisaalta unionin yleinen tuomioistuin toteaa, että edellä 112 kohdassa mainittu Verilelle tiedoksi annettu muistio on varustettu leimalla, jossa on maininta ”hyväksymismerkintä ja päiväys”. Tämä leima sisältää asiasta ”vastaavan” hyväksymismerkinnän päivämäärällä 28.11.2011 sekä merkinnän ”1. tarkastus” päivämäärällä 1.12.2011. Saman leiman ruutu ”2. tarkastus” on yliviivattu, mikä todennäköisesti merkitsee sitä, ettei toista tarkastusta ollut tarkoitus tehdä. Siten on mahdollista päätellä, että tämä muistio saatiin valmiiksi viimeistään 1.12.2011.
- 125 Lisäksi kyseessä olevassa muistiossa ilmoitetaan Verilelle, että ”[hänelle] on hyvitetty” seitsemän vuoden ja yhdeksän kuukauden aika unionin eläkejärjestelmässä hänelle luxemburgilaisessa eläkejärjestelmässä karttuneita eläkeoikeuksia edustavan pääoman saamisen johdosta. Käytetyistä ilmaisuista ilmenee siten, että päätös Verilen palvelusvuosien hyvittämisen tunnustamisesta oli tehty jo tämän muistion laatimishetkellä.
- 126 Tästä seuraa, että hetkellä, jona kanne nostettiin virkamiestuomioistuimessa, Verilen osalta oli jo olemassa päätös, joka koski palvelusvuosien hyvittämisen tunnustamista ja josta voitiin nostaa kumoamiskanne.
- 127 Edellä 108 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että virkamiestuomioistuimessa käsiteltyyn, Verilen nostamaan kanteeseen sisältyviä kumoamisvaatimuksia on tulkittava niin, että niillä vaaditaan kumottavaksi päätös, joka koskee eläkkeeseen oikeuttavien palvelusvuosien hyvittämisen tunnustamista hänen osaltaan sen johdosta, että hänelle luxemburgilaisessa järjestelmässä karttuneita eläkeoikeuksia edustava pääoma siirrettiin unionin eläkejärjestelmään.
- 128 Ensinnäkin kannekirjelmän sisällöstä ja kaikista siinä esitetyistä väitteistä ilmenee, että Verile pyrki loppujen lopuksi horjuttamaan komission arviointia niistä seuraamuksista, joita hänelle olisi siitä, että hänelle luxemburgilaisessa järjestelmässä karttuneita eläkeoikeuksia edustava pääoma siirretään unionin eläkejärjestelmään.
- 129 Erityisesti Verile katsoi, että hänelle tämän siirron perusteella tunnustettava palvelusvuosien hyvitys olisi laskettava hänelle edullisempien vuoden 2004 yleisten täytäntöönpanosäännösten mukaisesti, koska niiden perusteella hänelle olisi maksettava siirretyn pääoman ylijäämänä suurempi summa. Tässä asiayhteydessä hän väitti vuoden 2011 yleisten täytäntöönpanosäännösten olevan lainvastaiset; niissä säädettiin vuoden 2011 yleisten täytäntöönpanosäännösten soveltamisesta 1.1.2009 jälkeen esitettyihin eläkeoikeuksien siirtopyyntöihin. Tämä perustelu on aivan ilmeisesti merkityksellinen, kun kyseessä on eläkkeeseen oikeuttavien palvelusvuosien hyvittämisen tunnustamista koskevan päätöksen kumoamisvaatimus.
- 130 Toiseksi Verilelle osoitetun toisen ehdotuksen sanamuoto on melkein samanlainen kuin palvelusvuosien hyvittämisen tunnustamista koskevan päätöksen, joka on tehty hänelle luxemburgilaisessa järjestelmässä karttuneita eläkeoikeuksia edustavan pääoman siirron jälkeen. Ehdotuksessa mainitun pääoman ylijäämäsumman ja hänelle tosiasiallisesti maksetun summan välillä on vain hyvin pieni ero. Tämä ero selittyy epäilemättä ehdotuksen valmistelussa huomioon otetun summan ja tosiasiallisesti siirretyn summan välisellä erolla, sellaisina kuin nämä summat käyvät ilmi asiakirja-aineistosta.
- 131 Voidaan siten katsoa, että ehdotus ja siirron toteuttamisen jälkeen tehty päätös muodostavat edellä 108 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitettua kokonaisuutta niin, että muodollisesti ensin mainitusta nostetulla kanteella voidaan katsoa tarkoitettavan myös jälkimmäistä.

- 132 Kannekirjelmän tällainen lukeminen on sitäkin perustellumpaa, koska – kuten edellä 65–70 kohdasta ilmenee – unionin yleisen tuomioistuimen oikeuskäytännössä ei tähän mennessä ole selvästi erotettu toisistaan palvelusvuosien hyvittämis ehdotusta, joka ei ole asianomaiselle vastainen toimi, ja päätöstä, joka koskee eläkkeeseen oikeuttavien palvelusvuosien hyvittämisen tunnustamista ja joka on tällainen asianomaiselle vastainen toimi ja josta voidaan nostaa kumoamiskanne.
- 133 Kolmanneksi on myös muistutettava, että nimittävän viranomaisen menettely on edesauttanut sitä, että Verile on katsonut, että hänen täytyi muodollisesti nostaa kanne jälkimmäisestä ehdotuksesta eikä siitä päätöksestä, jolla tunnustetaan palvelusvuosien hyvitys ja joka on tehty tämän ehdotuksen hyväksymisen ja hänelle aikaisemmin karttuneita oikeuksia edustavan pääoman siirron johdosta.
- 134 Nimittävä viranomainen ei ollut ilmoittanut Verilelle, että valitus, jonka hän oli tehnyt jälkimmäisestä ehdotuksesta, ei koskenut asianomaiselle vastaista tointa (josta ainoastaan voidaan tehdä henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan mukainen valitus) ja että hänen täytyisi odottaa tällaisen toimen tekemistä riitauttaakseen sen valituksella. Sitä vastoin nimittävä viranomainen oli tutkinut ja hylännyt aineellisesti Verilen valituksen (ks. edellä 5 kohta), mikä on voinut merkitä hänelle vain lisäviitettä siitä, että hänen kanteeseensa sisältyvien kumoamisvaatimusten on muodollisesti kohdistuttava jälkimmäiseen ehdotukseen, jonka hän oli riitauttanut valituksellaan.
- 135 Unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että henkilöstösääntöjen 91 artiklan 2 kohdan, jonka mukaan asianomaiselle vastaisesta toimesta nostettu kanne voidaan ottaa tutkittavaksi vain, jos nimittävälle viranomaiselle on tätä ennen tehty henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valitus tästä toimesta ja tämä valitus on hylätty nimenomaisella tai implisiittisellä päätöksellä, edellytyksiä on riittävästi noudatettu tässä tapauksessa.
- 136 Pitää tosin paikkansa, että Verilen valitus koski jälkimmäistä ehdotusta ja se tehtiin ja hylättiin ennen kuin oli tehty päätös palvelusvuosien hyvittämisen tunnustamisesta hänen unionin eläkejärjestelmään siirrettyjen aikaisempien eläkeoikeuksien perusteella.
- 137 On kuitenkin todettava ensinnäkin, että viimeksi mainitun päätöksen sisältö, sellaisena kuin se ilmenee edellä 112 kohdassa mainitusta muistiosta ja muista komission esittämistä asiakirjoista, on lähes sama kuin valituksen kohteena olevan jälkimmäisen ehdotuksen; toiseksi tästä syystä Verilen sekä valituksessaan että kanteessaan jälkimmäisestä ehdotuksesta esittämät perusteet ja väitteet koskevat myös päätöstä; kolmanneksi nimittävä viranomainen on valituksen hylkäämisestä tekemässään päätöksessä tutkinut kaikki nämä väitteet ja hylännyt ne, mistä voidaan päätellä, että sen vastaus hypoteettiseen toiseen valitukseen, joka olisi tehty palvelusvuosien hyvittämisen tunnustamista koskevasta päätöksestä, olisi ollut täsmälleen sama; neljänneksi nimittävä viranomainen ei ole jättänyt Verilen valitusta tutkimatta sillä perusteella, ettei se kohdistunut tälle vastaiseen toimeen, vaan se on tutkinut ja hylännyt sen aineellisesti.
- 138 Näissä olosuhteissa olisi liioiteltua ja vilpittömän mielen vastaista, että komissio vaatisi Verileä tekemään uuden valituksen päätöksestä, joka koskee palvelusvuosien hyvittämisen tunnustamista, ennen kanteen nostamista tästä päätöksestä.
- 139 Kaikista edeltävistä päätelmistä ilmenee, että virkamiestuomioistuimessa nostettu kanne on otettava tutkittavaksi ja tutkittava aineellisesti siltä osin kuin Verile on nostanut sen ja se koskee hänen eläkkeeseen oikeuttavien palvelusvuosiensa hyvittämisen tunnustamista koskevan päätöksen kumoamista.

Asiakysymys

- 140 Virkamiestuomioistuimessa nostetun kanteen tueksi on esitetty kolme kanneperustetta. Niistä ensimmäinen koskee oikeudellista virhettä ja henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdan rikkomista sekä saavutettujen oikeuksien kunnioittamista, toinen sitä, ettei ole toimittu kohtuullisessa ajassa, sekä oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteiden loukkaamista ja kolmas yhdenvertaisen kohtelun periaatteen, syrjintäkiellon periaatteen ja suhteellisuusperiaatteen loukkaamista.
- 141 Kaikilla näillä kanneperusteilla Verile on lähinnä väittänyt, että vuoden 2011 yleisten täytäntöönpanosäännösten soveltaminen toisessa eläkejärjestelmässä karttuneiden eläkeoikeuksien siirtoa unionin eläkejärjestelmään koskeviin pyyntöihin 1.1.2009 lähtien, toisin sanoen siirtopyyntöihin, jotka on esitetty ennen kuin vuoden 2011 yleiset täytäntöönpanosäännökset oli edes hyväksytty, on lainvastaista.
- 142 Vuoden 2011 yleisten täytäntöönpanosäännösten soveltamisesta ennen niiden voimaantuloa esitettyihin siirtopyyntöihin säädetään niiden 9 artiklan kolmannessa ja neljännessä kohdassa. Vuoden 2011 yleisten täytäntöönpanosäännösten 9 artiklan kolmannen kohdan viimeisessä virkkeessä säädetään, että vuoden 2004 yleisiä täytäntöönpanosäännöksiä ”sovelletaan edelleen myös sellaisten virkamiesten asiakirjoihin, joiden tekemä henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 ja 3 kohdan mukainen siirtopyyntö on kirjattu ennen [1.1.2009]”. Saman artiklan neljännen kohdan ensimmäisessä virkkeessä puolestaan säädetään, että ”liitteessä 1 vahvistettuja muuntokertoimia – – sovelletaan 1.1.2009 alkaen”. Näiden kahden säännöksen yhdistetystä lukemisesta johtuu siten, että sille, jota asia koskee, toisessa järjestelmässä karttuneita eläkeoikeuksia edustava pääoma siirretään unionin eläkejärjestelmään, jos siirtopyyntö on tehty 1.1.2009 jälkeen, vuoden 2011 yleisten täytäntöönpanosäännösten mukaisesti eikä vuoden 2004 yleisten täytäntöönpanosäännösten mukaisesti, joita sovelletaan edelleen ennen tätä päivää esitettyihin pyyntöihin.

Ensimmäinen kanneperuste

- 143 Perustellakseen vuoden 2011 yleisten täytäntöönpanosäännösten soveltamista ennen niiden voimaantuloa esitettyihin eläkeoikeuksien siirtopyyntöihin komissio vetosi sekä Verilen valitukseen antamassaan vastauksessa että virkamiestuomioistuimessa käydyssä menettelyssä Euroopan yhteisöjen virkamiesten ja muun henkilöstön eläkejärjestelmän maksuosuuden mukauttamisesta 1 päivästä heinäkuuta 2008 18.12.2008 annettuun neuvoston asetukseen (EY, Euratom) N:o 1324/2008 (EUVL L 345, s. 17).
- 144 Asetuksen N:o 1324/2008 2 artiklan mukaan henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevassa 4 artiklan 1 kohdassa ja 8 artiklassa sekä unionin muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 40 artiklan neljännessä kohdassa ja 110 artiklan 3 kohdassa esitettävä koronkorkojen laskemisessa tarvittava korko on 3,1 prosenttia 1.1.2009 alkaen.
- 145 Komission väite, sellaisena kuin se ilmenee sen vastauksesta virkamiestuomioistuimen prosessinjohtotoimeen, on siis, että koska henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdan yleisissä täytäntöönpanosäännöksissä säädetty muuntokertoimet ”määräytyvät suoraan” henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevassa 8 artiklassa säädetyn korkoprosentin perusteella, asetuksen N:o 1324/2008 voimaantulosta 1.1.2009 siihen aiheutunut muutos johti ”väistämättä” kyseisten muuntokertoimien muuttumiseen samana päivänä. Vuoden 2004 yleisissä täytäntöönpanosäännöksissä vahvistetut muuntokertoimet olivat siten ”vanhentuneet” ja ”vailla oikeudellista perustaa” 1.1.2009 riippumatta vuoden 2004 yleisten täytäntöönpanosäännösten muodollisesta kumoamisesta (ks. valituksenalaisen tuomion 67 kohta).

- 146 Verile väittää, että tämä väite sisältää oikeudellisen virheen, koska asetuksen N:o 1324/2008 2 artiklan mukaista korkokantaa ei ole otettu huomioon henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdassa säädetyn eläkeoikeuksien unionin eläkejärjestelmään tapahtuvan siirtämisen yhteydessä.
- 147 Tämä väite on hyväksyttävä. Henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdassa viitataan yksinomaan siirretyn pääoman muuntoa eläkkeeseen oikeuttaviksi palvelusvuosiksi koskevien yksityiskohtien osalta unionin kunkin toimielimen antamiin yleisiin täytäntöönpanosäännöksiin eikä siinä viitata mitenkään asetuksessa N:o 1324/2008 kyseessä olevaan korkokantaan.
- 148 Vaikka jopa näiden korkokantojen huomioon ottaminen muutokertoimien vahvistamiseksi henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdan soveltamiseksi voisi olla loogista ja jopa tarpeen unionin eläkejärjestelmän vakuutusmatemaattisen tasapainon varmistamiseksi, se voi perustua vain siihen, että kyseessä oleva toimielin muuttaa edellä mainitun säännöksen yleisiä täytäntöönpanosäännöksiä. Ei voida väittää, että tällaisen muuttamisen puuttuessa asetuksen N:o 1324/2008 antaminen riittää jo voimassa olevien yleisten täytäntöönpanosäännösten tekemiseksi pätemättömiksi ja niiden soveltamisen estämiseksi.
- 149 Näistä syistä ja valituksenalaisen tuomion 72-97 kohdassa esitetyistä syistä, jotka unionin yleinen tuomioistuin hyväksyy, on hylättävä edellä 145 kohdassa esiin tuotu komission väite.
- 150 Kuitenkin on niin, että – toisin kuin Verile väittää – ei voida myöntää, että säätäessään vuoden 2011 yleisten täytäntöönpanosäännösten 9 artiklassa niiden soveltamisesta 1.1.2009 lähtien esitettyihin eläkeoikeuksien siirtopyyntöihin komissio on loukannut niiden henkilöiden saavutettuja oikeuksia, jotka Verilen tavoin olivat tehneet ennen vuoden 2011 yleisten täytäntöönpanosäännösten hyväksymistä tällaisen pyynnön, joka ei vielä ollut johtanut siihen, että unionin eläkejärjestelmään olisi siirretty heille toisessa eläkejärjestelmässä karttuneita oikeuksia edustava pääoma.
- 151 Kuten edellä on todettu, kun analysoidaan komission valituksen ensimmäistä valitusperustetta, se, että tällaisen pyynnön esittäneelle virkamiehelle tai toimihenkilölle annetaan tiedoksi eläkkeeseen oikeuttavien palvelusvuosien hyvittämis ehdotus, ei muuta sen, jota asia koskee, oikeusasemaa, ja sitä muuttaa vielä vähemmän pelkkä tällaisen pyynnön esittäminen, eikä niillä ole sitovia oikeusvaikutuksia. Näin ollen Verilen tilanteessa olevalla virkamiehellä tai toimihenkilöllä ei ollut saavutettuja oikeuksia, joita hänen tapauksessaan vuoden 2011 yleisten täytäntöönpanosäännösten soveltamisella olisi voitu loukata.
- 152 On muistutettava, että säännöstä muuttavia lakeja sovelletaan vanhan lain voimassa ollessa syntyneiden tilanteiden tuleviin vaikutuksiin, ellei poikkeuksesta säädetä. Toisin on vain sellaisten tilanteiden osalta, jotka ovat syntyneet ja lopullisesti toteutuneet aikaisemman säännön voimassa ollessa ja jotka saavat aikaan saavutettuja oikeuksia. Oikeutta pidetään saavutettuna, kun sen aikaan saanut tosiseikka on tapahtunut ennen lainsäädännön muutosta. Näin ei kuitenkaan ole sellaisen oikeuden tapauksessa, jonka perustava tosiseikka ei ole tapahtunut sen lainsäädännön voimassa ollessa, jota on muutettu (ks. edellä 94 kohdassa mainittu tuomio Centeno Mediavilla ym. v. komissio, EU:C:2008:767, 61–63 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 153 Nyt käsiteltävässä asiassa edellä 39–41 kohdasta ilmenee, että se, jota asia koskee, saa oikeuden palvelusvuosien hyvitykseen vasta, kun unionin eläkejärjestelmään on siirretty pääoma, joka edustaa hänelle toisessa järjestelmässä karttuneita oikeuksia. Näin ollen on niin, että siltä osin kuin sitovia oikeusvaikutuksia ei ole palvelusvuosien hyvittämis ehdotuksella, jonka virkamiehelle tai toimihenkilölle esittää hänen toimielimensä sen johdosta, että hän on tehnyt pyynnön hänelle toisessa järjestelmässä karttuneiden eläkeoikeuksien siirrosta unionin järjestelmään, eikä varsinkaan pelkällä tällaisen pyynnön esittämisellä niin kauan kuin pyydettyä siirtoa ei vielä ole suoritettu, kyseessä on edellä 152 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitettu ”syntymässä oleva tilanne” tai korkeintaan ”syntynyt tilanne, joka ei kuitenkaan vielä ole kokonaisuudessaan muodostunut”. Joka tapauksessa kyseessä ei voi olla

aikaisemman säännön (nyt käsiteltävässä asiassa vuoden 2004 yleisten täytäntöönpanosäännösten) voimassa ollessa syntynyt ja lopullisesti toteutunut tilanne, joka on se, joka luo saavutettuja oikeuksia (ks. vastaavasti edellä 94 kohdassa mainittu tuomio Centeno Mediavilla ym. v. komissio, 62 kohta).

154 Tästä seuraa, että vuoden 2011 yleisten täytäntöönpanosäännösten soveltaminen Verilen tapauksen kaltaiseen toisessa eläkejärjestelmässä karttuneiden eläkeoikeuksien siirtoon, jota on pyydetty ennen vuoden 2011 yleisten täytäntöönpanosäännösten antamista mutta joka on toteutettu niiden voimaantulon jälkeen, ei ole ristiriidassa henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdan kanssa eikä sillä loukata sen, jota asia koskee, saavutettuja oikeuksia.

155 Kaikkien näiden seikkojen perusteella ensimmäinen peruste ei ole perusteltu ja se on hylättävä.

Toinen kanneperuste

156 Toinen kanneperuste koskee sitä, ettei ole toimittu kohtuullisessa ajassa, ja oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteiden loukkaamista.

157 Verile on vedonnut tämän kanneperusteen tueksi siihen, että komissio perui hänelle tiedoksi antamansa ensimmäisen palvelusvuosien hyvittämisehdotuksen vuoden sen hyväksymisen jälkeen, mikä merkitsee kohtuullisessa ajassa toimimista koskevan periaatteen ja oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamista.

158 Oikeusvarmuuden periaatetta voidaan soveltaa tämäntyyppisissä tilanteissa vain silloin, kun unionin säännöt koskevat tilanteita, jotka ovat toteutuneet ennen näiden sääntöjen voimaantuloa, mikä ei päde käsiteltävänä olevassa asiassa. (ks. vastaavasti tuomio 11.7.2007, Centeno Mediavilla ym. v. komissio, T-58/05, Kok., EU:T:2007:218, 60 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

159 Kohtuullisessa ajassa toimimista koskevasta periaatteesta on muistutettava, että Verile pyysi hänelle luxemburgilaisessa eläkejärjestelmässä karttuneiden eläkeoikeuksien siirtoa 17.11.2009, mutta tämä suoritettiin lopulta vasta 16.9.2011, jolloin komissio sai luxemburgilaisen kassan siirtämän pääoman. Minkään tekijän perusteella ei voida ajatella, että luxemburgilainen kassa enempää kuin Verilekään on vastuussa tästä huomattavasta viivästymisestä (melkein kaksi vuotta).

160 Vaikka oletettaisiinkin, että Verilen pyynnön käsittelyssä tapahtunut viive merkitsisi sitä, että komissio on loukannut kohtuullisessa ajassa toimimista koskevaa periaatetta, tällainen loukkaaminen ei kuitenkaan oikeuta sitä, että Verileen sovelletaan vuoden 2011 yleisten täytäntöönpanosäännösten sijaan vuoden 2004 yleisiä täytäntöönpanosäännöksiä, kuten hän pääasiallisesti vaatii. Mistään ei voida päätellä, että komission suorittama Verilen esittämän eläkeoikeuksien siirtopyynnön nopeampi käsittely olisi johtanut hänen tapauksessaan vuoden 2004 yleisten täytäntöönpanosäännösten soveltamiseen, kun hänelle luxemburgilaisessa järjestelmässä karttuneita eläkeoikeuksia edustava pääoma oli siirretty unionin järjestelmään.

161 Kuten virkamiestuomioistuimessa käydyn oikeudenkäynnin asiakirja-aineistossa olevasta, komission henkilöstölle sen intranetsivustolla 17.9.2010 jaetun tiedotteen jäljennöksestä ilmenee, komissio sitä vastoin kiinnitti niiden, joita asia koskee, huomion siihen, että kaikkiin 1.1.2009 lähtien esitettyihin eläkeoikeuksien siirtopyyntöihin sovelletaan henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdan uusia yleisiä täytäntöönpanosäännöksiä. Se ilmoitti myös niille, joita asia koskee, että uusissa yleisissä täytäntöönpanosäännöksissä otetaan huomioon muun muassa asetuksessa N:o 1324/2008 säädetty korkokanta.

- 162 Tästä tiedotteesta ilmenee myös, että komissio oli rekisteröinyt merkittävän määrän eli yli 10 000 eläkeoikeuksien siirtopyyntöä tämän tiedotteen jakamista edeltäneinä kuukausina, mikä voi selittää Verilen siirtopyynnön esittämisen (17.11.2009) ja hänelle tiedoksi annetun ensimmäisen palvelusvuosien hyvittämisehdotuksen (5.5.2010) välisen ajan.
- 163 Näissä olosuhteissa on pääteltävä, että Verilen ja noin 10 000 muun samana aikana esitetyn pyynnön nopeampi käsittely olisi johtanut enintään siihen, että komissio oli tietoinen tarpeesta muuttaa henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdan yleisiä täytäntöönpanosäännöksiä asetuksen N:o 1324/2008 antamisen huomioon ottamiseksi ja siten siihen, että se olisi julkaissut edellä 161 kohdassa mainitun tiedotteen aikaisemmin sekä tarpeen vaatiessa olisi antanut uudet yleiset täytäntöönpanosäännökset aikaisemmin. Se ei sitä vastoin olisi johtanut siihen, että Verilen osalta olisi tehty päätös, joka koskee eläkkeeseen oikeuttavien palvelusvuosien tunnustamista soveltamalla hänen tapauksessaan vuoden 2004 yleisiä täytäntöönpanosäännöksiä.
- 164 Jos väitetty kohtuullisessa ajassa toimimisen laiminlyönti näytetään toteen, sillä ei näissä olosuhteissa ole merkitystä Verilen kanteen kannalta.
- 165 Luottamuksensuojan periaatteen väitetyistä loukkaamisesta on lopuksi todettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan oikeus vedota luottamuksensuojaan koskee kaikkia yksityisiä, jotka ovat sellaisessa tilanteessa, josta ilmenee, että unionin hallinto on synnyttänyt heille perusteltuja odotuksia antamalla täsmällisiä vakuutuksia sallituista ja luotettavista lähteistä peräisin olevien täsmällisten, ehdottomien ja yhtäpitävien tietojen muodossa. Tämän periaatteen loukkaamiseen ei sen sijaan voida vedota, jollei hallinto ole antanut täsmällisiä vakuutuksia (ks. edellä 158 kohdassa mainittu tuomio Centeno Mediavilla ym. v. komissio, EU:C:2008:767, 96 ja 97 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 166 Verile on väittänyt, että hänelle tiedoksi annetussa ensimmäisessä ehdotuksessa todettiin, että vaikka henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan yleisiä täytäntöönpanosäännöksiä on muutettava, ”siirron johdosta myönnettyä [palvelusvuosien määrää] ei vähennet[täisi]” (virkamiestuomioistuimelle osoitetun kannekirjelmän 88 kohta).
- 167 Sen lisäksi, että ensimmäinen ehdotus peruttiin ennen kuin siirto suoritettiin ja että Verilen oikeusasema ei mitenkään muuttunut, on todettava, että Verilen esiin tuomaa virkettä ei voida ymmärtää niin, että komissio oli sitoutunut soveltamaan vuoden 2004 yleisiä täytäntöönpanosäännöksiä Verilen eläkeoikeuksien siirtoon. Se tarkoittaa yksinkertaisesti sitä, että kun siirto on suoritettu, henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdan yleisten täytäntöönpanosäännösten myöhemmällä muuttamisella ei ole mitään seurauksia sille, jota asia koskee, siirron johdosta tunnustettujen palvelusvuosien lukumäärän kannalta.
- 168 Kannekirjelmän tämän kanneperusteen puitteissa Verile mainitsee myös ne vakuutukset, jotka oli annettu toiselle virkamiehelle, joka oli myös tehnyt eläkeoikeuksien siirtopyynnön saman ajanjakson aikana kuin hän, ja joiden mukaan uusilla yleisillä täytäntöönpanosäännöksillä ei olisi mitään vaikutusta tämän virkamiehen tilanteeseen.
- 169 Lisäksi edellä 161 kohdassa mainitussa tiedotteessa viitataan ”vuoden 2010 toukokuussa annettuun – epäonnistuneeseen tiedonantoon”. Komissio toimitti myös tämän viimeksi mainitun tiedonannon virkamiestuomioistuimelle tämän pyynnöstä. Se on päivätty 5.5.2010, ja siinä todetaan muun muassa, että yleiset täytäntöönpanosäännökset, jotka on ”saatettu ajan tasalle, tulevat voimaan sen kuukauden ensimmäisenä päivänä, joka seuraa niiden julkaisemista Hallinnollisissa tiedotteissa” ja että ”niitä sovelletaan yksinomaan uusiin siirtopyyntöihin, jotka rekisteröidään – tästä päivästä lähtien”.
- 170 Vaikka näitä toteamuksia pidettäisiinkin täsmällisinä vakuutuksina, jotka voivat synnyttää niille, joille ne on osoitettu, perustellun luottamuksen, on suljettava pois se, että Verile voisi vedota perusteltuun luottamukseen kiistääkseen vuoden 2011 yleisten täytäntöönpanosäännösten 9 artiklan, jossa säädetään niiden soveltamisesta hänen tapaukseensa, laillisuuden. Yksityiset eivät voi vedota luottamuksensuojan

periaatteeseen vastustaakseen uuden säännöksen soveltamista erityisesti nyt kyseessä olevan kaltaisella alalla, jolla lainsäätäjällä on laaja harkintavalta (ks. vastaavasti edellä 94 kohdassa mainittu tuomio Centeno Mediavilla ym. v. komissio, EU:C:2008:767, 91 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

171 Tästä seuraa, että myös toinen kanneperuste on hylättävä.

Kolmas kanneperuste

172 Kolmannen kanneperusteensa, joka koskee yhdenvertaisen kohtelun periaatteen, syrjintäkiellon periaatteen ja suhteellisuusperiaatteen loukkaamista, tueksi Verile on väittänyt virkamiestuomioistuimessa, että ainoastaan eläkeoikeuksien siirtopyynnön tekemispäivä on otettava huomioon sovellettavien yleisten täytäntöönpanosäännösten määrittämiseksi. Jos tätä päivää ei oteta huomioon objektiivisena tekijänä, siirtopyynnölle ja sovellettaville parametreille varattu osa riippuu kansallisten viranomaisten ja kyseessä olevan unionin toimielimen kulloisestakin nopeudesta kyseessä olevan pyynnön käsittelyssä.

173 Virkamiestuomioistuimen määräämän prosessinjohtotoimen puitteissa Verileltä on kysytty siitä, mihin virkamiesryhmään nähden hän katsoo olevansa syrjinnän uhri, kuten hän väittää kolmannella kanneperusteellaan.

174 Hän on vastannut katsovansa joutuneensa syrjinnän kohteeksi suhteessa niihin virkamiehiin ja toimihenkilöihin, jotka ovat tehneet eläkeoikeuksiensa siirtopyynnön saman ajanjakson aikana kuin hän on esittänyt oman pyyntönsä ja joiden osalta heidän kansallisten elintensä asiakirja-aineiston suuremman käsittelyn nopeuden vuoksi heille kansallisessa järjestelmässä karttuneita eläkeoikeuksia edustava pääoma oli jo siirretty unionin eläkejärjestelmään ”hetkellä, jolloin komissio päätti keskeyttää kaikki siirtomenettelyt”.

175 Komissio on vahvistanut virkamiestuomioistuimessa, että ainakin 300:n 1.1.2009 jälkeen esitetyn eläkeoikeuksien siirtopyynnön osalta kyseessä oleva kansallinen kassa oli jo maksanut pääoman ja palvelusvuosien hyvittämisen tunnustamista koskeva päätös oli jo tehty vuoden 2004 yleisten täytäntöönpanosäännösten perusteella, kun se huomasi tarpeen soveltaa tällaisiin pyyntöihin muuntokertoimia ottaen huomioon asetuksella N:o 1324/2008 säädetyn korkokannan. Se oli siten katsonut, että nämä päätökset olivat lopullisia ja peruuttamattomia.

176 Tältä osin on muistutettava, että yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, jota sovelletaan unionin henkilöstöoikeuteen, loukataan silloin, kun kahta unionin palveluksessa olevien henkilöiden ryhmää, joiden tosiseikkoja koskevat tilanteet ja oikeudelliset tilanteet eivät ole olennaisesti erilaiset, kohdellaan eri tavoin ja kun tällaista erilaista kohtelua ei voida objektiivisesti perustella. Antaessaan sovellettavat säännöt erityisesti unionin henkilöstöä koskevalla alalla lainsäätäjällä on velvollisuus noudattaa yhdenvertaisen kohtelun yleistä periaatetta (ks. edellä 94 kohdassa mainittu tuomio Centeno Mediavilla ym. v. komissio, EU:C:2008:767, 76 ja 78 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

177 Nyt käsiteltävässä asiassa on kuitenkin todettava, että kun komissio antoi vuoden 2011 yleisten täytäntöönpanosäännösten 9 artiklan kolmannen ja neljännen kohdan, joista johtuu virkamiesten erilainen kohtelu sillä perusteella, onko heidän toisessa järjestelmässä karttuneita eläkeoikeuksiaan edustava pääoma siirretty unionin järjestelmään vastaavasti ennen vai jälkeen vuoden 2011 yleisten täytäntöönpanosäännösten voimaantuloa, se ei ole loukannut tätä periaatetta, koska erilainen kohtelu koskee virkamiehiä, jotka eivät kuulu yhteen ja samaan ryhmään (ks. vastaavasti ja analogisesti edellä 94 kohdassa mainittu tuomio Centeno Mediavilla ym. v. komissio, EU:C:2008:767, 79-81 kohta).

178 Verile ja toiset virkamiehet, joiden osalta heille toisessa järjestelmässä karttuneita eläkeoikeuksia edustava pääoma ei ollut siirretty unionin eläkejärjestelmään vuoden 2011 yleisten täytäntöönpanosäännösten voimaantulohetkellä, eivät nimittäin ole samassa oikeudellisessa tilanteessa

kuin virkamiehet, joiden ennen palvelukseen tuloa karttuneet eläkeoikeudet oli jo ennen tätä päivää siirretty pääoman muodossa unionin eläkejärjestelmään ja joiden osalta oli tehty eläkkeeseen oikeuttavien palvelusvuosien hyvittämisen tunnustamista viimeksi mainitussa järjestelmässä koskeva päätös. Ensin mainituilla oli vielä eläkeoikeuksia toisessa järjestelmässä, kun taas jälkimmäisten osalta oli jo tapahtunut pääoman siirto, jonka seurauksena oli tällaisten oikeuksien sammuminen ja vastaava palvelusvuosien hyvittämisen tunnustaminen unionin eläkejärjestelmässä.

- 179 Tällainen erilainen kohtelu perustuu lisäksi objektiiviseen ja komission tahdosta riippumattomaan tekijään eli sen, jota asia koskee, pääoman siirtopyynnön nopeaan käsittelyyn kyseessä olevassa ulkoisessa eläkejärjestelmässä.
- 180 Suhteellisuusperiaatteesta todettakoon vain, ettei sillä ole mitään tekemistä edellä 172 kohdassa koottujen väitteiden kanssa. Koska Verile ei ole esittänyt mitään muuta väitettä, ei voida katsoa, että nyt käsiteltävässä asiassa mainittua periaatetta on loukattu.
- 181 Tästä seuraa, että virkamiestuomioistuimessa esitetty kolmas kanneperuste on myös hylättävä, samoin kuin kanne kokonaisuudessaan, siltä osin kuin se on Verilen nostama.

Oikeudenkäyntikulut

- 182 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 211 artiklan 2 kohdassa määrätään, että jos valitus on perusteltu ja unionin yleinen tuomioistuin ratkaisee itse riidan, se päättää oikeudenkäyntikuluista.
- 183 Saman työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan, jota sovelletaan valituksen käsittelyyn työjärjestyksen 211 artiklan 1 kohdan nojalla, asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.
- 184 Saman työjärjestyksen 211 artiklan 3 kohdan nojalla toimielinten tekemien valitusten osalta toimielinten on kuitenkin vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 185 Koska nyt käsiteltävässä asiassa komission valitus katsotaan perustelluksi ja virkamiestuomioistuimessa nostettu kanne on hylättävä, edellä mainittujen määräysten perusteella on päätettävä, että kaikki asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (muutoksenhakujaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen (täysistunto) 11.12.2013 antama tuomio Verile ja Gjergji vastaan komissio (F-130/11) kumotaan.**
- 2) Marco Verilen ja Anduela Gjergjin virkamiestuomioistuimessa nostama kanne asiassa F-130/11 hylätään.**
- 3) Yhtäältä Verile ja Gjergji ja toisaalta Euroopan komissio vastaavat kukin omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Jaeger

Kanninen

Gratsias

Julistettiin Luxemburgissa 13 päivänä lokakuuta 2015.

Allekirjoitukset